

Mücadelenin derslerini çıkaralım safları sıklaştıralım: Grev yasaklarını grevle aştık! MESS'i ezeceğiz istibdadı yeneceğiz!

Sayfa: 8

Gerçek

Devrimci İşçi Partisi'nin merkezi yayın organıdır

Ocak 2025 / Sayı: 184 Fiyat: 10 TL

Fabrikalardan Haberler:

Bursa Tofaş, OYAK Renault ve Eker Süt, Tuzla HT Solar, Chen Solar, MKB Rondo, Tarkett Zemin, Gebze Betek Boya, Dilovası Esitaş, Çayrova Green Transfo ve Hödlmayr, İstanbul Polonez ve Perfetti, İzmir Temel Conta, Manisa Schneider fabrikalarından, Gebze ve İzmir metal işçilerinden haberler

Sayfa: 2-4

Öncü işçiler göreve: 2025 örgütlenme ve mücadele yılı olacak!

Sınıfını bil! Safları sıklaştır! Örgütlü mücadeleye katıl!

İşçiye, kamu emekçisine, emekliye ne verileceği belli oldu. Erdoğan istediği kadar enflasyona ezdirmedik desin İngiliz Mehmet'in işçi düşmanı Orta Vadeli Programı'nı uyguladı ve yaptığı TÜİK'in yalan enflasyonunun dahi altında kalan asgari ücret ve maaş zamları ile milyonları hayat pahalılığı karşısında ezdi. İşçinin, emeklinin, kamu emekçisinin geçim sıkıntısı biraz olsun hafiflesin diye beklediği değil; IMF'nin, emperyalist tekellerin, para babalarının, TÜSİAD'ların, MÜSİAD'ların istediği oldu. Ne de olsa ufukta seçim yok diyerek, düzen partisi CHP'nin aynı AKP gibi, patronların çıkarını öne koyan yumuşak muhalefetini fırsat bilerek bunu yaptılar. Daha önce seçim olan yıllarda, asgari ücrete daha yüksek zamlar yapıldığında da bu parayı, çarşısı pazarı kasıp kavuran zamlarla ve devletin arttırdığı vergilerle fazlasıyla geri almışlardı. Ne verecekler diye beklemenin sonu her zaman hüsrandır.

Bizler "hak verilmez alınır" diyenlere ve haklarını söke söke alanlara bakmalıyız. MESS'in dayatmalarına grevle cevap veren, grev yaşadığını grevle yırtıp atan metal işçilerine, sendika hakkını fabrikasını işgal ederek söke söke alan Betek (Filli) Boya ve bir yıla yakın süre direnen alan Perfetti işçilerine, işçi sınıfının Anayasal haklarını barikatları aşarak, Ankara yollarını adımlayarak, direne direne savunan Polonez işçilerine bakmalıyız. Böyle gelmişse de

böyle gitmeyeceğini görmeliyiz ve göstermeliyiz.

2024 sonu itibarıyla Türk-İş aylık sınırını 21 bin TL, yoksulluk sınırını da 68 bin TL olarak açıkladı. 10 milyon işçi, aileleriyle birlikte ülkenin yarısı asgari ücretle açlık sınırına mahkûm edildi. Ama aynı zamanda işçilerin örgütlü mücadeleye ücretlerini açlık sınırının katbekat üstüne çıkarabildiğini görüyoruz. Gebze'de Chen Solar işçileri bunu başardılar. MESS'in dayatmalarına karşı grev diyen, iktidarın grev yasaklarına Kavel ruhuyla cevap veren metal işçileri bunu başardılar.

İktidardakiler "ne verirsek biz veririz, verdiğimiz de istediğimiz zaman geri alırız" diyorlar. Emekçi halkın, verdikleri üç kuruşu şükretmesini istiyorlar. Emperyalist sermaye, arkasını devlete dayamış, ülkenin sanayi bölgelerini karış karış ele geçirmiş, fabrikaların içine Anayasa'yı sokmuyor. Ama onlar emekçi halkın bunları görmeyip kendilerine verdiği "Şam Fatih" havalara kanmasını, Vaşington'la, Londra'yla, Brüksel'le birlikte yaptıklarını alkışlamasını istiyorlar. Yabancıyla yerlisiyle sermaye sınıfı, memleketin işçisini en ucuza ve en kötü kölelik koşullarında sömürüyor, madenleri yağmalayıp toprakları kirletiyor. Onlar sermayeyi el üstünde tutup hakkını arayan işçiyi polis botunun altında eziyor. Ve onlar bu devir böyle gelmiş böyle de gidecek zannediyorlar.

Ancak böyle gelmişse de böyle gitmeyecek. Onlar önümüzdeki yılı işçi ve emekçi milyonlar için sefalet ve kemer sıkma yılı yapmaya niyetliler. Kıdem tazminatına, emeklilik haklarına, işçi sınıfının kırmızı çizgilerine, kazanılmış tüm haklarına göz dikmiş durumdadır. Hak almak ve haklarımızı korumak için 2024'ün grevci direnişçi işçilerinin açtığı örgütlü mücadele, birlik, dayanışma ve kardeşlik yolundan yürümeliyiz. Fabrikalarda direne direne kazandığımız mevzileri, Birleşik İşçi Cephesi'yle konfederasyon ayrımı olmadan meydanlarda birleşerek güçlendirmeliyiz. 2025'i örgütlenme ve mücadele yılı yapmalıyız!

İşçiler emekçiler çağrımız size! Sınıfını bil, safları sıklaştır! Örgütlü mücadeleye katıl! Fabrikanda, işyerinde sendikaya üye ol, sahip çık, denetle! Düzen siyasetinden medet umma, Devrimci İşçi Partisi saflarında sınıf siyasetine güç ver! Bu mücadelede ayrı gayrı yok, Türk-Kürt, Alevi-Sünni ayrımı yok, işçilerin birliği halkların kardeşliği var! Emekçi halkın yararına bir açılım varsa burada var. Bu mücadelede emperyalizmin kölesi de askeri de olmak yok! Bu mücadelede emperyalist zincirleri kırmak var! Bu mücadelede istibdadın baskılarına boyun eğmek yok! Bu mücadelede işçi sınıfının etrafında birleşen emekçi halk için iş, aş, hürriyet var!

Tuzla Chen Solar'dan bir işçi

Krizin faturasını ödemeyeceğiz! Örgütlü gücümüzle Orta Vadeli Programı çöpe atacağız

Merhaba yoldaşlar. İçinde bulunduğumuz aylar patronlar ve onların çıkarlarını savunan siyasetçilerin biz işçilere karşı saldırılarında vitesi arttırdıkları aylar. Kapitalizmin içinde bulunduğu kriz ve bu

krizi işçileri sefalet mahkûm ederek bertaraf etmeyi planlayan Orta Vadeli Program sonucunda birçok fabrikada işten çıkarmalar başladı. Patronlar dolar kurunu ve krizi bahane ederek işçileri işten atıyorlar.

İşsizliğin bu kadar arttığı bir ortamda asgari ücreti de 22 bin 104 lira olarak açıkladılar ve çalışanlara da açlığı dayattılar. Patronlar ve istibdad biz işçilere ölü-

mü yani işsizliği gösterip, sıtmaya yani asgari ücrete razı etmeye çalışıyorlar. Ama bu dayatma onurlu, örgütlü işçiler tarafından kırılıyor. Sendikamızda örgütlü 1500 grevci sefalet dayatmalarına karşı greve çıktılar. Orta Vadeli Program'ın ve istibdadın grevi yasaklaması da metal işçilerini yıldırmadı. Yasağa rağmen grevler devam ediyor. Bu mücadeleler bize zaferin yolunu gösteriyor. Grevci arkadaşlarımız zaferine ulaşana kadar onların yanında olacağız. İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Gebze'den metal işçisi bir kadın

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Merhaba yoldaşlar. Bölgemizin dört bir yanı aylardır grevler, direnişlerle dolu. MESS'e bağlı fabrikalarda hükümet grevleri yasakladı, mücadeleci işçiler hukuksuz, adaletsiz yasakları tanımadı. Biz Birleşik Metal-İş'li işçiler ise grevleri sahipleniyor ve grev alanlarını boş bırakmıyoruz. Bir yandan ise İspanyol menşeli kendi fabrikamızda işten çıkarmalara, tasarruf tedbirlerine karşı mücadele ediyoruz. Bizim fabrikada Aralık ayında bütçe planlamasına girişen insan kaynakları yemeklerimizdeki et gramajını, bir ayın dört günü olan özel menüleri kaldırma kararı almış. Tüm bölümlerin yöneticileri kendince tasarruf tedbiri sunmuşlar. Bize yaptıkları açıklamaya göre Türkiye'de üretimin kâr getirmeye devam etmesi için tasarruf etmek gerekmiş. Biz işçiler kazanılmış haklarımızdan çalmaya çalıştıkları bu tasarrufları asla kabul etmeyeceğiz. Sendikamız da arkamızda, tüm işçiler birlikte bu kararları bir bir geri döndürecek. Sermayenin ne kadar örgütlü olduğunu MESS fabrikalarının defalarca yasaklanan grevlerinden ve kendi fabrikamızda yaşananlardan biliyoruz. Bir yanda siparişleri yığınla olan trafo, enerji sektörünün devleri Türkiye'de üretim yapıp, işçiyeye üç kuruş fazla para vermemek için grev yasaklıyor, bir yanda bizimkiler, yine yabancı sermayeli daha küçük ölçekli fabrika yönetimi kâr için işçinin yemeğindeki ete göz diyor. Burjuvazi sınıfını biliyor, örgütlü hareket ediyor yoldaşlar. Bizler de sendikali işçileriz, maaşlarımız neredeyse asgari ücretin iki katı. Ancak açlık sınırı, yoksulluk sınırı ve ülkedeki sendikalaşma oranı göz önünde bulundurulduğunda emekçi halkımızın çoğu, on milyon kişi açlıktan kırılır haldeyiz. Çözüm Grid işçilerinin, Polonez, Green Transfo, Schneider, MKB Rondo ve daha yüzlerce işçinin yöntemidir, kavgadır, mücadeledir. Yolumuz açık, yeni yılımız kazanımlarla dolu olsun. Yaşasın işçilerin birliği!

İzmir'den metal işçisi bir kadın

Yalan perdesini kapatalım, 2025'i işçi sınıfının yılı yapalım!

Merhaba dostlar, yoldaşlar. İzmir Kemalpaşa'dan selamlar. İşçi sınıfımızın, memleketin gündemi malumunuz. Manzara pek iyi sayılmaz. Asgari ücrete yüzde otuz zam yapıldı, asgari ücret dışında her şeye en az yüzde kırklardan başlayan zam geldi bile. 25 kuruşluk poşet bile yüzde yüz zamlanarak 50 kuruş oldu. Memlekette sanki yaşamak bizim için yeterince zor değilmiş gibi çay kaşığıyla verdiklerini kepçeyle almaya giriştiler. Henüz zamlı maaşlarımızı alamadık ama faturalarımıza, markete-pazara şimdiden zam yağdı. Asgari ücreti belirlemek için masaya toplanan zatların dilinde yine "emekçimizi enflasyona ezdirmedik", "işçimizi düşünüyoruz" yalanları... Her sene aynı müsamere. Artık kabak tadı verdi. Hepimizin bu yalanlarla dolu müsamereyi izlemek-

ten tiksindiğini; gözümüzün içine baka baka yalan söylemekten utanmayanlardan bıktığını biliyorum. Fakat bu yalanlardan ve müsamereden bıktıysak, bu sahte oyunun perdesini kapatacak olanın bizler olduğunu da biliyorum. Asgari ücrete mecbur kalmaya devam ettiğimiz sürece karşıımızda bu yalan oyunlar oynanmaya devam edecek. Yukarıda manzaranın pek iyi görünmediğinden bahsetmişim ama manzaranın bir de diğer yüzü var. İşte o diğer yüzünde açlık ücretini, sefaleti elinin tersiyle kenara itip "biz bu oyunu bozarız" diyen metal işçileri var. Hemen yanı başımızdaki Manisa'da Schneider işçileri, asgari ücrette bize ne verecekler diye beklemeyip, örgütlenip toplu sözleşme ile hakkını arıyor. Üretimden gelen güçlerinin, birliklerinin kuvvetiyle Cumhurbaşkanlığı kararıyla

çıkarılan grev yasağını tanımıyorlar. Şüphesiz ki bu kararlılıklarını sürdürdüklerinde hem iyi bir sözleşme imzalayacaklar hem de bizim gibi henüz sendikası olmayan ve açlık ücretine mahkûm olmuş işçilere örnek olacaklar. Yıllardır oynanan bu tarihi geçmiş asgari ücret müsameresinin perdesini kapatıp sınıf mücadelesinde zaferlerin perdesini açacak olan şey, korkmadan örgütlü mücadeleye atılmak olacak dostlar. Kaybedecek neyimiz var? Hiçbir şey! Ama örgütlü mücadeleyle kazanacağımız çok şey var. Yeter ki birbirimize, üretimden gelen gücümüze güvenelim. 2025 patronların değil mücadeleden, grevlerden, direnişlerden zaferlere koşan işçi sınıfının yılı olsun!

Tuzla HT Solar'dan bir işçi

Yeni yıl mücadeleler ile başladı, zaferler ile bitsin!

2024 yılı işçi sınıfına saldırı yılı oldu. Geçtiğimiz sene Mehmet Şimşek öncülüğünde patronların başlattığı OVP programı, işçi sınıfına saldırının programı oldu. Sermaye düzeni sendikasıyla vergi, zamlar, enflasyon altında ezilen ücretler ve istibdadın sopası ile işçi sınıfını örgütsüzleştirme, sindirmeye ve yoksulluğa mahkûm etmeye çalıştı.

2024 yılı aynı zamanda direnenlerin yılı da oldu. Yüzlerce gün süren çadırlarımız da oldu grev yasağı tanımayan grevlerimiz de. Ankara yoluna düşen Polonez işçileriyle ve mücadele eden daha niceleriyle bu memleketin onlara dikensiz gül bahçesi olmadığını gösterdik. Kimi yerde kazandık, kimi yerde fabrika kapattırdık. Yenilgilerimizden ders de çıkardık, başarı-

larımızdan tüm işçi sınıfına örnekler de oluşturduk.

2025 yılına devam eden mücadelelerimizle giriyoruz. Çadırlarımızda grev nöbetçileri çaylarını demliyor, harlanan ateşlerimize odun üzerine odun atıyoruz. Pes etmedik, etmeyeceğiz. Yeni yıla mücadelelerimizle giriyoruz, zaferlerle dolu bitsin!

Bursa OYAK Renault'tan bir işçi

Yeni bir mücadele yılı bizi bekliyor!

OYAK Renault'ta 11 Ocak'a kadar üretime ara verildi. İki haftalık duruşta tadilat, proje çalışmaları ve genel eğitim yapılacağı açıklandı. Emekli olan, sözleşmeli olan birçok arkadaş işten ayrıldı. Bazı emekli olan arkadaşlarla 5 aylık sözleşme imzaladılar. Yeni projeler gelmeye devam ediyor. Banttan 3 farklı proje geçmesi planlanıyor.

İşçi ve emekçiler olarak zorlu bir yılı geride bırakıyoruz. Ama işçi ve

emekçiler olarak neredeyse hepimiz 2025'in daha zorlu bir yıl olacağını düşünüyoruz. Çünkü sermaye sınıfı ve iktidar, yarattıkları ekonomik yıkımın bedelini biz işçi ve emekçilere

ödetmeye devam ediyor.

O yüzden 2025'te de yoksulluğumuz, geçim sıkıntımız, sorunlarımız daha da büyüüp derinleşecek. Haliyle, işçiler olarak bir çıkış yolu bulmak, sorunlarımızı çözmek için mücadele etmek zorundayız. Tüm işçileri, tüm sınıf kardeşlerimizi bu mücadeleye katılmaya, bu sefalet dayatmasını püskürtmeye, bu adaletsiz düzene karşı birlik olmaya çağırıyoruz!

Dilovası Esitaş'tan işçi bir kadın

2025 işçi sınıfının yılı olacak!

Merhaba dostlar,

Ben Dilovası'nda Esitaş fabrikasında çalışan kadın işçiyim. Çoğu fabrikada olduğu gibi bizim de fabrikamızda işlerin az olmasından kaynaklı bir duruş var. Bizde bu duruşu fırsat buldukça Gebze'de grevde olan arkadaşlarımızı ziyaret ederek geçirdik.

Hepimizin gündemi malum; hayat pahalılığı, ekme kavgası. Herkesin gözü kulağı asgari ücretteydi. Bir anda, apar topar, dalga geçer gibi rakam açıkladılar. Sonrasında gerçeklikle uzaktan yakından alakası olmayan enflasyon oranı. Bizim ne asgari ücretten beklentimiz vardı ne de açıklanan enflasyondan. Biliyoruz ki asgari ücret ne olursa olsun ay sonunu görmeden eriyecek zaten. Bizim umudumuz grev çadırlarında verilen bu mücadelelerde. Sermaye düzeninin bizleri neye mahkûm etmeye çalıştığını, anayasal hakkını kullanmak isteyen Polonez işçilerine tüm gücüyle nasıl saldırdığını, greve çıkacak olan metal işçilerinin grevini sözde milli güvenlik tehdidiyle nasıl bir gecede yasakladığını gördük.

Ama Polonez işçilerinin nasıl mücadele ettiklerini Çatalca'dan Gebze'ye tüm ablukaları yıkarak nasıl geldiklerini gördük. Metal işçilerinin yasağı yırtıp atıp tüm gücüyle kararlılığıyla greve çıktıklarını ve bizlere yeni bir Kavel bıraktıklarını da gördük.

Düzen siyasetinin söylediği yalanlara da masallara da bizlerin karnı tok. Yeni bir yıla girdik. Sermayedarlar, yeni yıla saraylarında girerken birçok işçi aileleriyle grev çadırlarında, yan yana bu mücadeleyi kazanma umuduyla girdi. Bizim kavgamız iş, aş, hürriyet kavgası. Bizler ayrı gayrı demeden birleştiğimizde bu kavgayı kazanacağız.

Yılı direnişlerle bitirdik. 2025 bu direnişlerin kazandığı, ardında birçok grev ve direnişleri de getiren, bu sefalet ücretlerine teslim olmayacağımız, hakkımızı omuz omuza birlik olarak alacağımız bir yıl olacak. Başka kurtuluşumuz yok.

Yaşasın işçilerin birliği, yaşasın iş, aş ve hürriyet mücadelemiz!

Green Transfo işçileri sefalet dayatmasına karşı greve devam ediyor!

Kocaeli Çayırova'da bulunan, Birleşik Metal-İş sendikasının örgütlü olduğu Green Transfo iş yerinde, patronun yüzde 38 oranında zam teklif ederek işçilere sefaleti dayatması üzerine işçiler 25 Aralık'ta greve çıktı. Green Transfo iş yeri geçmişte patron sendikası MESS'e (Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası) üye iken bu dönemki toplu sözleşme müzakerelerinin hemen başında MESS'ten ayrılmıştı. 263

işçinin çalıştığı fabrikada grev ilk günden itibaren coşku ve kararlılıkla devam ediyor.

Green Transfo işçileri bir önceki dönemde de masada patronla anlaşamayıp greve çıkmıştı. Grevleri yasaklandıktan sonra da işçiler greve devam etmiş ve kazanımlar elde ederek büyük bir zafer elde etmişti. Elde ettikleri bu zafer, bugün istibdadın grev yasaklarına karşı metal işçilerine güç veriyor. Green Transfo

işçileri bu dönemde de mücadelede en ön saflarda yürüyor. Grevlerine güçlü bir şekilde devam ediyor. Açlık ücreti olan asgari ücretin açıklanmasından bir gün sonra greve çıkan Green Transfo işçileri açlık ve sefalet dayatmasının nasıl yerle edileceğini dosta düşmana gösteriyor. Zafer Green Transfo işçilerinin olacak, o zafer milyonlarca asgari ücretliye umut olacak!

Bursa Tofaş'tan bir işçi

İşçi ve emekçileri zor günler bekliyor!

Tofaş şirketi daralmaya gittiğinden dolayı 850 çalışanın işine son verdi. Her yıl Türkiye'de kâr eden şirketler arasında ilk 5'e giren şirket kış ayına girilirken işçi kıyımı yaptı. Yıllarca emek verip ailesini, sosyal hayatını, hatta sağlığını bile ikinci planda tutan işçiler, bir mesajla işlerinden edildi. Türk Metal Sendikası'ndan ses yok! İşler kötü, ülkenin durumu kötü gibi şeyler söyleyip, doğru düzgün bir açıklama yapamıyorlar. Böylece işçinin değil işverenin sendikası olduklarını bir kez daha göstermiş oldular.

Hem Tofaş hem de ülke iyiyet gitmiyor. Her geçen yıl daha da kö-

tüye gidiyor. 2025 yılı daha da zor olacak! Asgari ücrete ve emekliye yapılan zam, daha doğru bir ifadeyle sefalet ücreti belirlendi. Ülkeyi yönetenler, yandaşlara ve patronlara yaptıklarını ülkenin gerçek sahibi olan emekçilere uygulamıyor.

Muhafazakâr olduğunu söyleyen bir hükümet, 22 yıldır ülkedeki hiçbir şeyi muhafaza edemedi. Kendilerine milliyetçi diyenler, bu milletin sahip olduğu her şeyi sattı. Fabrikaları yolları, has-

taneleri, okulları sattılar, üretmeyen tüketici bir toplum yarattılar. Mafya düzeni ile işleyen bir sistem, güçlünün her zaman haklı olduğu, adaletin güçlüden yana olduğu bir sistem yaratıldı.

Polonez direnişinden Barış Çınar

Hakkımız olanı alana kadar mücadelemiz sürecektir!

Merhaba dostlar, ben Polonez fabrikasında 6 aylık bir çalışankod 46 ile işten atıldım. Kod 46 ile suçlanıp işten atılmamın tek nedeni daha iyi koşullarda ve sendikali olarak çalışmak için sendikaya üye olmam.

Bizler düşük ücretlere, düzensiz çalışma saatlerine ve içerideki adaletsizliklere karşı Tekgıda-İş sendikasına üye olduk ve örgütlendik, birliğimizi bozmak isteyen, anayasal hakkımız olan sendikayı kabul etmeyen, yasa tanımayan Polonez patronu benimle birlikte toplamda 146 işçi arkadaşımı hırsızlıkla suçlayarak, küçülmeye gidiyoruz diyerek işten çıkardı. Ben her dediğimi yaparım, işten atarım yasa tanımam diyenlere karşı 146 arkadaş sendikamız Tekgıda-İş öncülüğünde fabrika önünde haklarımız için direnişe başladık.

Direnişimizin başından beri karışımıza birçok kişi çıktı dost kim, düşman kim daha iyi gördük. Birçok kere polisin gazlı müdahalesine maruz kaldık, yaralanan arkadaşlarımız oldu. Direniş alanımızı açık cezaevine çevirip polis bariyerleri ile kapattılar, ters kelepçe ile gözaltına alındık ama direnmekten vazgeçmedik.

Mücadele vererek, Polonez fabrikasına Çalışma Bakanlığından müfettişleri getirttik, raporlarda bizi haklı buldular ve fabrikaya ceza kestiler. Basın açıklaması yayınlamak zorunda kaldılar. Mücadele ederek, işten çıkış kodumuz olan kod 46'yı değiştirdik. Bunları bizler kavga vererek kazandık.

Bakanlık ile görüştük, Valilik ile görüştük bizlere birçok yerden söz verildi fakat kimse sorunu muza çözmek için elini taşın altına sokmadı. Bizler de sendikamız Tekgıda-İş öncülüğünde yasa tanımayan, masaya oturmayan, ben dediğimi yaparım

yine yürüyüşümüze izin verilmedi. Çatalca Adliyesi önünde ablukaya alındık ve bizlerde kefenlerimizi giyip açlık grevine başladık. Sendika hakkımız, yürüyüş hakkımız ve seyahat hakkımız engellendi.

Bizler sadece Polonez işçileri olarak değil, tüm işçilerin anayasal hakkı olan sendika örgütlenme hakkı için yürümeye kararlıydık ve vazgeçmeden sonraki durağımız olan Kartal Adliyesi önüne yürüdük, yine önümüze barikatlar çekildi, yine polis ablukaya aldı ama direne direne Kartal Adliyesinden yürüyüşümüzü sürdürüp, Gebze Adliyesi önüne vardık, bizleri orada birçok sendika ve sınıf dostumuz karşıladı. Polis müdahalesi, gazlı saldırılar bizleri yıldırmadı ve geceyi Gebze Meydan'da dostlarımızla birlikte geçirdik. "Hak verilmez, alınır. Zafer sokakta kazanılır!" diyerek direne direne, polis ablukalarına karşı Gebze'ye kadar sürdürdüğümüz yürüyüşümüzü, patronlar ile görüşmelerin başlaması sonrası durdurduk.

Bizler şimdi görüşmelerden çıkacak sonucu bekliyoruz. Bakanlığın basın açıklaması yayınlaması da yollara kurulan barikatların açılması da çıkış kodumuzun değişmesi de ben masaya oturmam görüşmem diyen patronların müzakere masasına oturması da bizlerin verdiği mücadele sonucu olmuştur. Taşların üstünde yata yata, yollarda yürüyüşüne, gaz yiyeye kazandı bunları biz. Hakkımız olanı almadığımız sürece 2025 yılında mücadeleyi yeniden yükseltmeye hazırız. 2025 yılının hem bizim hem de diğer işçi arkadaşlarımızın mücadelelerinin kazandığı yıl olmasını dilerim.

4 Ocak 2025

Eker Süt direnişinden Rujdi Durak

Eker Süt mücadelemiz kazanacak!

Dostlar merhaba, Sizlere Eker Süt direniş çadırından yazıyorum. 13 yıldır emek verdiğim Eker Süt fabrikasının insan kaynakları, 23.08.2024 tarihi itibarıyla 17. ve 18. maddeden, yönetsel karardan dolayı tüm haklarını verilerek iş akdimin tek taraflı feshedildiğini söyledi. Ben de çıkışına imza atmayarak "hakkımı mahkemede arayacağım" diyerek çıktım 13 yıldır emek verdiğim fabrikadan. 2 hafta sonra Ahmet Vatan ve Semih Erdem arkadaşlarım da aynı sebeplerden, tek taraflı fesih belirterek işten çıkarıldı. Onlar da çıkışlarına imza atmayarak, "hakkımızı mahkemede arayacağız" diyerek çıktılar fabrikadan.

Ahmet Vatan arkadaşım 7,5 yıldır, Semih kardeşim 10 yıldır ve ben ise belirttiğim gibi 13 yıldır tutanakları olmayan ve işyerine kendi işi gibi sahip çıkan, sevilen çalışanlardık. Bizler 2016'dan bu yana Tekgıda-İş sendikasına üye olup, sendikalaşma yolunda öncülük yapan arkadaşlardık. Bizleri sendikal faaliyetlerden çıkardıklarını söyleyemeyerek, yönetsel gibi saçma

sapan sebeplerden işimize son verdiler. Bizler ise Tekgıda-İş sendikası Örgütlenme Uzmanı Suat Karlıkaya'yı arayarak durumumuzu bildirdik. Suat başkan önderliğinde Eker Süt fabrikası önünde 17 Eylül 2024 tarihinde basın açıklamasında bulunduk ve 23 Eylül 2024'te direnişimize başladık. Tüm patronların anayasasının 51. maddesine saygı duymasını bekliyoruz. Bizler asgari ücrete geçinemediğimiz için ve çocuklarımızı bu paralarla iyi bir gelecek kuramayacağımızı anladığımız için sendikaya üye olduk. İyi bir şekilde yaşamak ve çocuklarımızı iyi bir gelecek bırakmak için bu yola çıktık.

Sesimizin duyulması için 4 Ekim 2024 tarihinde, Eker Süt fabrikasının önünden Bursa'da bulunan Eker Süt'ün Eker Meydanına, hak yürütüşüne çıkmak istedik. Tabii ki kaymakamlık ve valiliğin emriyle yürütmememe kararı çıktı. Bizler de bu hak yürütüşümüzü yapacağız diye belirttik. Yürüyüşümüz başladı ama yoldan değil refüjlerin kenarından, dikenlerin ve çalı çırpı çöplerin olduğu yürün-

mesi zor bir yerden yürümemizi istediler. Biz yılmadan, vazgeçmeden yürüdük. Süttaş'ın önüne geldiğimizde jandarma, yine valilik ve kaymakamlıktan verilen talimata göre, "geceyi burada yatarak geçiremezsiniz" dedi. Biz yatacağımızı belirttik. Kolluk kuvvetlerinden darp ve zorluklarla

karşılaştık. Geceyi orada geçirdikten sonra sabah kalkıp Bursa'ya yürüyüşümüze başladık. Gece saat 22'yi geçiyordu Eker Park'a vardığımızda. Toplamda 77 km yol yürüdük. Pazar sabahında Eker Park'ta bir basın açıklaması yaptıktan sonra dağıldık. Havaların soğumasından sonra Eker fabrikası önünde çadırımızı kurduk ve direnişimizi çadırda sürdürüyoruz. Bizler tekrar işimize, eski görevlerimize dönene dek, 3 arkadaş direniş çadırında eylemlerimize devam edeceğiz. Bu sadece Eker'den çıkarılan arkadaşların davası ve kavgası değil, bu kavga tüm çalışanların mücadelesidir unutmayın arkadaşlar!

2016 yılında örgütlenmeye başladığımız bu yolda bizleri yalnız bırakmayan her daim güvencemiz olan Tekgıda-İş Genel Başkanımız Sayın Mustafa Türkel ve değerli yöneticilerimize ve örgütlenmemizin başında olan örgütlenme uzmanımız Sayın Suat Karlıkaya'ya arkadaşlarım ve kendi adıma çok teşekkür ederim. Bizleri gerek yürütüşümüzde gerek basın açıklamasında gerekse Eker Süt fabrikasının önünde, direniş alanında, çadırımızda yalnız bırakmayan siyasi partilerimizin yöneticilerine, temsilcilerine, kardeş sendikalarımızın şube başkanları ve yöneticilerine, diğer fabrikalarda çalışan arkadaşlarımıza çok teşekkür ederiz. Bizleri hiçbir zaman yalnız bırakmadınız.

Devrimci İşçi Partisi yöneticilerine ve temsilcilerine, gazetelerinde bizlere de yer ayırdıkları için arkadaşlarımız ve kendim adına çok teşekkür ederim.

İstanbul Perfetti van Melle'den bir işçi kadın

En kısa gece!

Kulağa hoş gelen bir cümle değil mi? Çalışan, hele de fabrika ortamında 8 saat gece mesaisi yapan bir kadının, bir annenin, benim hislerimi daha iyi anlatan bir cümle bulamadım. 8 saat nasıl da 1 saate eş değer oldu, size de anlatmak istiyorum.

Dünyanın, yaşamının, ülkemizin gerçeği kadın-erkek fark etmeksizin çalışmak, temel ihtiyaç, barınma ve beslenme gibi ihtiyaçları bile karşılamaya yetmiyor artık. Sosyal yaşam ve birikimi çoktan unuttuğumuz zaten. Bir de bunun üzerine çalışırken işyerinde yaşadığımız psikolojik baskılar, mobbingler, ötekileştirme ekleni-

yor. Gerçekten trajik bir durum. Bizim fabrikamızda da resmen "açlık oyunları" filminin serisi çekiliyordu. Ve biz de düşünüyorduk, "hayatta her zaman yapılacak bir şey vardır" cümlesini unutturan bir düzeni nasıl değiştirebilirdik?

Bunun için önce karar vermek, sonra istikrarlı olmak gerekiyor. Ama tek başına bir şeyleri değiştirmek imkânsız. O halde ihtiyacımız olan işçinin birlik ve beraberliği ve "sendika" dedik. Belki de haberlerde kelime olarak duyduğumuz ama anlamını öğrenmediğimiz: Sendika. Harekete geçtiğimizde karşımıza çı-

kan ve "Hayatta her zaman yapılacak bir şey vardır." fikrini bana tekrar hatırlatan; Tekgıda-İş sendikası ve sendikanın örgütlenme uzmanı Yunus Durdu. Artık istediğimiz çalışma ve yaşam koşulları sadece fikirlerde ve hayallerde değildi. Harekete geçmek, istikrarlı olmak, birlik beraberlik sayesinde haklarımızı öğrenmek, öğrenmekle kalmayıp bizim olanı alma zamanıydı. Birliğimizi beraberliğimizi koruduk, sendikamıza üye olup sahip çıktık. Dile kolay bir yıl mücadele ettik ve sonunda o an geldi. Bir gece mesaisi öncesi Yunus Durdu başkanının "Yarın davulları

hazırla!" cümlesinden sonra çalışma hayatımın "en kısa gecesi, en kısa vardiyasını" yaşadım. Yılın en uzun gecelerinin yaşandığı günlerde artık sendikalı, toplu sözleşmeli çalışacağımı bilmenin mutluluğu ile yaşadığım en kısa gece!

Sonunda şunu söyleyebilirim, herkes çalışıyor. Bu düzen hayallerimizi çalmaya çalışsa da hepimiz hayal kuruyoruz. O hayaller çok uzak

görünüyor, imkânsız görünüyor ama değil! Herkes hayal kurabilir ama sadece harekete geçen ve haklarını arayan, sendikalı olan işçiler hayallerini gerçekleştirebilir. Perfetti işçileri olarak bunu gösterdiğimizize inanıyorum. 2025 tüm işçi sınıfının hayallerine sahip çıktığı, onun için de harekete geçip haklarını aradığı bir yıl olsun! Bizim zaferimiz tüm işçi sınıfına umut olsun, armağan olsun!

Schneider işçileri MESS'i de grev yasaklarını da dize getirdi

Manisa'da bulunan Schneider fabrikasında Bileşik Metal-İş sendikasında örgütlü işçiler, 13 Aralık'ta başlattıkları grevlerini 24 gün sonunda zaferle sonuçlandırdı.

Schneider işçileri fabrikanın bağlı olduğu patron sendikası MESS'in

yüzde 40'luk zam dayatması karşısında, yüksek enflasyon ile eriyen ücretlerinin yaşanabilir bir seviyeye çıkarılmasını talep ediyordu. Bu süreçte işçiler sadece MESS'i değil, aynı zamanda devleti de karşılarına dikilmiş hâlde buldu. Grev başladığı

gibi "milli güvenliği bozucu nitelikte" olduğu bahanesiyle Cumhurbaşkanı kararıyla yasaklandı. Fransız sermayeli Schneider fabrikasının kârlarını korumayı kendi vatandaşları olan işçilerin insanca koşullarda yaşamasından daha önemli gören

Cumhurbaşkanı anayasaya aykırı şekilde grevi yasakladı. Schneider işçileri ise anayasaya aykırı olan bu grev yasağını tanımadı ve sonuna kadar meşru olan haklarına dayanarak grevlerini sürdürdü. 24 gün süren grevleri sonucunda yeni toplu

sözleşmeye imza atan Schneider işçileri MESS'i de grev yasaklarını da dize getirdi!

Tarkett grevinden bir işçi

Tarkett işçileri grevde!

Selamlar. Ben global olarak 36 ülkede tesisi bulunan, zemin kaplamaları üreten Tarkett firmasının Tuzla ayağında çalışan bir üretim işçisiyim.

Global firma diyince ilk düşünce insanlarda oluşan; sosyal hakları olan, çalışani ezmeyen, kanun nizam tanıyan, intizam içinde işçisine saygılı bir üretim yeri akla gelir. Bende ilk bu düşünce ile bu firmada işe başladım Eylül 2022'de.

Gel gelelim ki işin içine girince böyle olmadığı görülüyor. Plastik zemin kaplama üzerine üretim yaptığı için tesis içerisinde PVC ağırlıklı çalışılıyor. Buna bağlı olarak PVC tozuna maruz kalıyorsunuz. Yaz aylarında aşırı sıcak, kış aylarında ise tam tersi buz gibi hava şartlarına maruz kaldığınız yetmezmiş gibi bir de global şirketin üst yöneticilerine kendilerini kanıtlamak isteyen fabrika yöneticilerinin baskılarıyla boğuşuyorsunuz. Yabancı sermaye gelmiş senin ülkene senin yöneticinin sana sömürü uyguluyor. Tamam kardeşim fabrika kurdun eyvallah da canımızı mı alacaksınız...

Bütün bunlara boyun eğmemek için işçi arkadaşlarla örgütlenelim

dedik ve bunu resmi olarak yapalım istedik. İş kolumuzda gücü hissettirecek olan Petrol-İş Sendikası'na gittik. Örgütlenme sürecimiz 2023 Şubat ayında başladı. İşveren itiraz etmesine rağmen Mart 2024'te yetkimiz geldi ve artık sendikalıydık. Bitmedi

tabi. TİS görüşmelerinde işveren koca bir "0" dayatması, yabancı sermayenin Türk yöneticilerinin utanç verici tablosu oldu. 4 Kez resmi görüşmeden cevap alamadık ve Türk yöneticiler bütün kozlarını kullandılar. Bugün geldiğimiz nokta 18 Eylül 2024 tarihinde başlayan 2025 Ocak ayında halen 111 gündür devam eden yasal hakkımız olan grevdeyiz. Sivil toplum örgütleri bizi hiç yalnız bırakmadılar ama seçim zamanı işçi kardeşlerim diyen hükümet 1 gün dahi yanımızda olmadı ki asgari ücret artışı bunu apaçık desteklemekte. Bu bizlere işçi sınıfına "Bilinçlenmezsen bir hiç, mücadele etmezsen bir hiç, örgütlenmezsen bir hiç" olduğunu

gösteriyor.

Beni en çok sevindiren olaylardan bir tanesi ve duyduğumda çok mutlu olduğum ve iyi ki bu mücadeleyi vermişim dediğim olay şu oldu: İzmir Bornova'da bir fabrika çalışan mevcudu düşük olmasına rağmen Tarkett işçisini örnek almışlar ve örgütlenerek grev kararına "Evet" demişler. Bu örnek çok güzel bir şey. Bugün sanırım 27. Günleri buradan Temel Conta işçilerine selam olsun. İşçiler sınıfının bilincine varırlar ise bir hiç olmadıklarını patronlarına gösterecektir. Bizler çalıştıkça patron kazanır. Ne kadar bilinçlenirsek o kadar güçlü oluruz. Yaşasın Sınıf Dayanışması! Yaşasın Onurlu Mücadelemiz!

Temel Conta işçileri grevlerini kararlılıkla sürdürüyor

Petrol-İş sendikasında örgütlenen İzmir Kemalpaşa'daki Temel Conta fabrikası işçileri, patronun sendikayı tanımayıp toplu iş sözleşmesi masasına oturmaması üzerine 10 Aralık'ta greve çıktı. 10 Aralık'tan beri grevlerini sürdüren işçiler patronun sendikayı tanıyıp toplu sözleşme masasına oturmasını ve insanca ücretler elde etmeyi talep ediyor.

Otomotiv sektörüne üretim ya-

pan ve ürettiği malzemenin önemli bir kısmını ihraç eden fabrika, işçilerini açlık ücretlerine mahkûm etmek istiyor. Grev boyunca grev

kırıcı uygulamalara yeltenen patron, en son makineleri işyerinden kaçırmaya kalktı.

Çoğunluğu kadın olan işçiler sendikalarına ve grevlerine sonuna kadar sahip çıkacaklarını dile getiriyor. Açlık ücretlerine mahkûm edilen işçi sınıfı için bugün her bir grev kıymetli. Temel Conta işçileri mücadelesi ve kararlılıklarıyla tüm işçi sınıfına örnek oluyor.

MKB Rondo ve Hödlmayr işçileri omuz omuza!

29 Ağustos'ta grev ateşini yakarak en temel sendikal hakları için mücadeleye başlayan MKB Rondo işçileri, 31 Aralık günü grevlerini sonlandırmalarının ardından örnek bir sınıf dayanışması örneği gösterdi. MKB Rondo grevinin çadır malzemeleri ve yakacakları, Nakliyat-İş sendikasının Hödlmayr Lojistik Şirketi'nde 11 Aralık günü başlattığı direnişe güç oldu.

Selülöz-İş'te örgütlenerek 126 gün boyunca grevlerine sıkı sıkı sarılan MKB Rondo işçileri, mücadeleleri boyunca disiplin kurulu, sendika odası ve temsilci hakları gibi en temel sendikal haklarından taviz vermedi ve talepleri karşılanmadan içeri girmeyi reddetti. Sendikalı olmanın ücret artışından ibaret olmadığını bilincinde olarak, 126 gün boyunca farklı sendikalardan ve farklı konfederasyonlardan sınıf dostlarının mücadelesine destek oldu ve dayanışmayı her zaman büyütmeğe özen gösterdi. "Her grev bir okuldur." anlayışıyla, kendi verdikleri sendikal mücadelenin tarihten bu yana süregelen sınıf mücadelesinin bir parçası olduğunun bilincindeki işçiler, çadırdaki mesaiyi boyunca yeni şeyler öğrenmeye ve yeri gelince öğretmeye gayret gösterdi. Grevin ilk gününde sendikal mücadelenin kapısından içeri giren bu işçiler, grevin son

gününde birer öncü işçi olarak birbirleriyle vedalaştı ve farklı mücadelelere omuz vermek üzere sınıf bilincini kuşandı.

Avusturyalı Rondo firması mücadelesini bırakmayan işçilerin azmi ve azalan üretiminden kaynaklı kaybettiği müşterilerinin de etkisiyle 2024 yılı sonu itibariyle fabrikasını kapattı. MKB Rondo işçileri ise grevin son gününde bile sınıf dayanışmasını ihmal etmeyerek, Nakliyat-İş sendikasının 11 Aralık'ta başlattığı Hödlmayr direnişine tahtalardan yaptıkları sedirleri, masaları, sandalyeleri ve yakacaklarını götürerek sınıf dayanışmasını büyüttü. Doğu Otomotiv'e çalışan ve bir başka Avusturyalı şirket olan Hödlmayr, Nakliyat-İş sendikasının yetki tespitini almasının ardından sendika düşmanlığı göstererek iki öncüyü işten çıkardı, anayasa yabancı sermaye tarafından bir kez daha ayaklar altına alındı. Ancak bu sermaye düzenine karşı sınıf dayanışması gösteren ve konfederasyon farkı tanımadan birbirinin mücadelesine omuz veren işçiler, diğer bütün hakları gibi mevcut Anayasa'daki haklarını da ancak mücadeleyle söke söke alabileceğinin bilincinde! Grev ateşini yakan işçiler, sınıf dayanışması örneği göstermeye, mücadeleyi yükseltmeye devam edecek!

Polonez işçisi tarih yazdı

17 Temmuz'da 13 işçinin Tekgıda-İş sendikasına üye olduğu için işten atılmasıyla başlayan daha sonra bu işten atılmaya karşı eylem yapan 133 işçinin daha işten atılmasıyla büyüyen, Polonez işçilerinin direnişi 173. gününde zaferle sonuçlandı. Çalışma Bakanlığının arabuluculuğunda bir araya gelen Tekgıda-İş sendikası ve Polonez şirketi yetkilileri işçilere kıdem ve ihbar tazminatlarının yanı sıra işsiz kaldıkları dönemin ücretlerinin, tüm bunların üzerine kıdem yılına göre ek tazminatlar ödenmesi konusunda uzlaştılar. Yapılan anlaşma Çatalca'daki direniş çadırında davul zurnayla halaylar çekilerek kutlandı. İşçiler hep bir ağızdan direne direne kazandık diye haykırdı. Zafer haberinin ertesi günü fabrika önündeki çadırlar da yine halaylar ve sloganlar eşliğinde kaldırıldı. Direnişin önderi (işçilerin deyimiyle "komutan") Yunus Durdu mücadelenin başında tarih yazacağız demişti. Polonez işçisi şanlı bir direnişle adını işçi sınıfının tarihine altın harflerle yazdı.

Polonez direnişi işçi sınıfının makus talihini yendi

Polonez işçisi bu mücadelenin sonucunda sendikalı olarak işlerine geri dönemedi. Ancak işçilerin elde ettiği tazminatlar sadece parasal bir kazanımı ifade etmiyor aynı zamanda sendikalaşma yolunda pek çok baskıya ve hak gaspına uğrayan işçi sınıfının makus talihinin de yenilmesi anlamına geliyor. Çünkü Türkiye'de işçi hakları kâğıt üstünde varmış gibi gözükse de sermaye tarafından sistematik olarak gasbediliyor. İşçilere bu hak gasplarına karşı mahkemede hak arama yoluna gitmeleri söyleniyor. Mahkemelerse aylar değil yıllar sürüyor. Geciken adalet işçiler için haklarını fiilen kullanamamalarına, hak ettikleri tazminatların da zaman içinde pul olmasına neden oluyor. Polonez işçisi direnenek işte işçilere dayatılan bu makus talihi yenmiştir.

Bir sabah ansızın Babıali'de iş aş hürriyet sloganları

46. kod ile yani yüz kızartıcı suç iftirası ile tazminatsız ve işsizlik sigortasından da yararlanamayacak şekilde işten atılan Polonez işçilerine haklarını aramaları için mahkeme yolu gösterildi. Onlar beklemedi ve direnme yolunu seçti. Polislin biber gazlı saldırısıyla karşılaştılar. Fabrika önü abluka altına alındı. Kaymakamlığa yürüdüler. Orada sabahladılar. Fabrikaya iş müfettişlerinin gelmesini ve 46. kodun kaldırılmasını sağladılar. Bu ilklere daha sonra Türk-İş Genel Başkanı'nın, Çalışma Bakan Yardımcılarının, kaymakamın direniş çadırını ziyarete gelmesi de eklenecekti. Bir sabah ansızın Polonez işçisi Valilik binasının önünde belirdi. Hürriyet devriminin sembolü Babıali bir asır sonra işçilerin iş aş hürriyet sloganlarıyla inledi. Polonez direnişçileri gündelikçi kaçak işçileri taşıyan servisleri salmadılar. Birbirlerine zincirlerle kenetlendiler, fabrika kapılarının önüne yattılar. Şafak operasyonu ile ters kelepçeyle gözaltına alındılar, fabrika önündeki direniş alanından sürüldüler ama yılmadılar. Gözaltından çıkışta bir kez daha Kaymakamlığın önünde gece gündüz direnişe başladılar. Fabrika önündeki direniş alanını yeniden kazandılar. Polislin biber gazının ya da ters kelepçesinin durduramadığı işçileri kış şartlarının yıldıracağını düşünenler tabii ki yine yanıldılar. Polonez fabrikasının önünde sobalı çadırlar kuruldu. Polonez işçisi "yağmur çamur

yağsa da kış kıyamet kopsa da direneceğiz" diye haykırdı.

Anayasal Hak Yürüyüşü: Çatalca'dan Gebze'ye her yer Kavel her yer Polonez!

Nihayet Çatalca'dan Ankara'ya Anayasal Hak Yürüyüşü başladı. Fabrikanın önünde ilk direniş, tarlada polisle kovalamaca derken ilk barikat aşıldı. Yürüyüş Çatalca Adliyesi önünde durdurulunca da açlık grevi başladı. Ve yine bir sabah ansızın Polonez işçisi Kartal'daki İstanbul Anadolu Adliyesi'ne yürüyüşe geçti. Kurulan her barikat bir bir aşıldı. Anayasa'nın 51. maddesini (sendika hakkı) savunmak için başlayan Anayasal Hak Yürüyüşü'nde Polonez işçileri 34. maddeyi (yürüyüş hakkı) de söke söke kazandı. Polonez işçileri Gebze'de grev hakkını grev yasağına karşı grev yaparak savunan metal işçileriyle buluştu. Omuz omuza "susma haykır Anayasa 54 grev hakkı" sloganı atıldı. Her yer Kavel her yer Polonez oldu. İşte Polonez işçisi işçi sınıfının makus talihini böyle yendi. Yolu böyle açtı! Kölelik koşullarına, açlık ücretleriyle çalışmaya mahkûm olmamak, Anayasal haklarını kullanmak, sendikalı olmak, geçinebilecek ücretlerle insanca yaşamak isteyenler için artık Polonez bir sucuk markası değildir; iş, aş, hürriyet için direnişin bayrağıdır! Şimdi sıra bu bayrağı alıp, insanca yaşamak ve çocuklarına onurlu bir gelecek bırakmak için yola koyulacak olan diğer işçilerde!

Armağan Tulun

Polonez işçileri yeniden tarih yazacak, yeni tarihler yazacak!

Çatalca'ya yolumuz bir düştü, pir düştü. Temmuz ayının sonlarına doğru, Çatalca'da ormanın içinde, Polonez fabrikasında, sendikalaşmaya öncülük eden 13 işçinin işten atılmasının ardından başlayan mücadele 6 aya yakın devam etti. O mücadele başladıktan sonra Gerçek'in Ağustos sayısında yazdığımız yazının başlığı "Yeniden tarih yazanlar, yeni tarihler yazanlar" başlığını taşıyordu. İşçi sınıfının mücadele tarihine damga vuran Kavel grevi gibi, Paşabahçe grevi gibi ve 15-16 Haziran işçi ayaklanması gibi eylemleri sıraladıktan sonra Polonez işçisinin de şimdiden benzer şekilde tarih yazmaya başladığını söylemiştik. Ve dedik ki: "Devrimci İşçi Partisi olarak ilk günden beri Polonez işçisinin mücadelesine omuz vermeye, her adımda yanlarında olmaya çalıştık. O tarih yazılırken en yakından şahit olmanın gururunu, mutluluğunu yaşıyoruz, var olun Polonez işçisi arkadaşlarımız, kardeşlerimiz, yoldaşlarımız!"

Daha direnişin ilk haftalarını geride bırakmıştı sadece. Sonrasında yaşanan büyük mücadeleler henüz yaşanmamıştı. Polis barikatları önünde sergilenen kahramanca direnişler, bir gece ansızın Çatalca Kaymakamlığının kapısına dayandıktan sonra bir sabah sürpriz bir şekilde Valilik kapısında toplanmalar, Polonez işçilerinin deyimiyle şafak operasyonu ve ters kelepçe ile gözaltına alınmalar, Çatalca Adliyesi'nden Kartal'a, Pendik'e, Gebze'ye uzanan hedefi Ankara olan Anayasal Hak Yürüyüşü ve daha nice eylemler yaşanmamıştı. Her bir eylemde, direniş çadırında, adliye önlerinde, kent meydanlarında inanç tazelenmiş, kararlılık daha da güçlü bir şekilde ortaya kondu, birlik beraberlik güçlendi. Bizi birbirimize bağlayan zincirler kolayca kırıldı ama direniş ruhu bir an bile kırılmadı, o zincirler kopsa da Polonez işçisi birbirine bir daha kopmayacak şekilde daha da güçlü bağlandı. Tüm işçi sınıfına umut oldu. Ve sonunda kazandı. Bu memlekette nasıl ki grevin adı, grev hakkını grev yaparak işçi sınıfına kazandıran Kavel işçilerinin mücadelesine ithafen Kavel ise, direnişin adı da bundan sonra direnişin simgesi haline gelen Polonez oldu. Polonez işçisi tarih yazarken, "Her yer Kavel, her yer direniş" sloganını da tarihe "Her yer Kavel, her yer Polonez" olarak bir kez daha yazdırdı. En başta da Tekel başta olmak üzere, Cargill'de, Nestle'de, Bel Karper'de, Adkoturk'te, IFF'de ve daha nice fabrikada tarih yazan Yunus Durdu ve Suat Karlıkaya'nın önderliğinde. Polonez işçisi tarih yazdı, önderleri yeniden tarih yazdı.

O nedenle bugün daha direnişin ilk haftalarında söylediğimiz sözü, bir kez daha, daha güçlü, daha büyük bir coşkuyla söylüyoruz: "Devrimci İşçi Partisi olarak ilk günden beri Polonez işçisinin mücadelesine omuz vermeye, her adımda yanlarında olmaya çalıştık. O tarih yazılırken en yakından şahit olmanın gururunu, mutluluğunu yaşadık, var olun Polonez işçisi arkadaşlarımız, kardeşlerimiz, yoldaşlarımız!"

2024'te işçiler fabrikalarda, işyerlerinde mücadele etti. Direnişler, grevler yaşandı. Her bir grevi, her bir direnişi sadece o fabrikanın, işyerinin değil, tüm işçi sınıfının mücadelesi olarak görürüz, bu grev hepimizin grevi, bu direniş hepimizin direnişi diyerek sahip çıkarız. O yüzden diğerlerine haksızlık etmek istemeyiz, ama 2024'e Polonez direnişinin damga vurduğunu da söylemek yanlış olmaz sanırım. 2025 önce Polonez'in kardeş direnişi Perfetti'den gelen zafer haberi ile başladı, hemen ardından Polonez işçilerinin kazanımı geldi. Şimdi önümüzde 2025'i, işçi sınıfı ve emekçiler için açlık ve sefalet yılı yapmak isteyenlere inat, örgütlenme ve mücadele yılı yapma, yeni zaferleri tarihe yazma görevi var. Polonez işçisi arkadaşlarımız, yoldaşlarımız bu muazzam deneyimle yeniden tarih yazmaya, yeni tarihler yazmaya var mısınız? Bu bir soru değil elbette, bu sözü çadırın son günü sıkılı yumruklarımızı havaya kaldırıp ele ele tutuşmak için açtığımızda ve birbirimizin ellerini sıkıca tutarken birbirimize verdik! Fabrikalarda direne direne, meydanlarda birleşe birleşe kazanacağız! İş, aş, hürriyet için her fabrikayı Kavel, her fabrikayı Polonez yapacağız. Ve bu mücadelenin sonunda bir gün elbet fabrikalar bankalar devletin, devlet işçinin olacak!

Sendika düşmanlığına karşı parola Betek Boya!

GOSB Tembelova'da bulunan ve 2019 yılında Japon tekeli Nippon Paint'in satın aldığı Betek Boya fabrikasında sendikal mücadele geçtiğimiz yaz aylarında patlak vermişti. Düşük ücretler, fazla mesai ve ağır çalışma koşullarından dolayı işçiler Petrol-İş Gebze şubelerini tercih ederek başarılı bir örgütlenme çalışması yürütmüş ve Çalışma Bakanlığında sendikal yetkisini kazanmıştı. Sonrasında fabrika yönetiminin sendika tanımaz tavırları ve yetki tespitine itiraz ederek işçilerin anayasal hakkını sürüncemede bırakma girişiminin ardından işçiler fabrikada uyarı eylemlerine başladı. İşçiler, yetki itirazı geri çekilene ve sendika muhatap alınmaya kadar fabrikada yürüyüşler, sloganlar, mesai ve iş durdurma eylemleri gerçekleştirdi, üretimden gelen gücüyle yönetime etkili mesajı verdi.

Patron akılanmadı, işçiler cevabını verdi!

İşçilerin sendikal hakkına saygı duymamakta ısrar eden fabrika yönetimi, 25 Aralık Çarşamba günü toplamda 88 işçinin işten çıkarılacağını açıklayarak öncü işçilerin de içinde olduğu

bir grubu işten çıkarmaya başladı. Bunun üzerine Petrol-İş Gebze şubesi fabrika önünde toplandı ve içerideki işçiler fabrikaya kapanarak işgal kararı aldı. Kararlı duruşundan taviz vermeyen sendika ve işçiler devam eden saatlerde dışarıda kalan ve atılan işçilerle beraber, Petrol-İş Gebze şube yönetimi de dahil olmak üzere fabrika içine girdi ve talepleri karşılanana kadar eylemini sürdürdü. Gün boyunca Petrol-İş sendikasının temsilcileri, farklı sendika ve konfederasyondan temsilciler, partiler ve sınıf dostları da fabrika önünü boş bırakmadı ve sloganlarla içerideki işçilere destek verdi.

Gece yarısına kadar sürdürülen eylem sonuç verdi, sendika ile yönetim arasındaki görüşmeler sonucu eylem kazanımla sonlandırıldı. Görüşme sonucunda Petrol-İş sendikası Genel Başkanı Süleyman Akyüz işten atılmalarının ertelendiğini, gönüllü çıkış sürecinin açıklarak işten çıkarılma süreçlerinin sendika muhatap alınarak sürdürüleceğini ve 2025 Ocak ayında yetki itirazının geri çekilmesi ve TİS sürecinin başlatılması ko-

nusunda olumlu bir görüşme yapıldığını açıkladı.

Sendikal hakkına sonuna kadar sahip çıkarak üretimden gelen gücünü kullanarak işçiler kazandı. İstibdad rejiminin Orta Vadeli Program ile işçi sınıfına topyekûn saldırdığı bugünlerde, fabrika ölçeğinde örgütlenmeyi ve birliğini "İşgal, grev, direniş!" şiarıyla korumayı başaran ve sendikal düzenini sınıf mücadelesi yöntemleriyle kurmaya çalışan Betek Boya işçileri, sendikasıyla birlikte doğru yolu ve doğru yöntemi tüm işçi sınıfına göstermiş oldu. Geçmişte HT Solar, Chen Solar, Smart Solar, Pulver Kimya ve Esitaş gibi fabrikalar da bu yollardan geçti ve hepsi sendikal düzenini bu şekilde kurmayı başardı. Şimdi sırada Betek Boya var. Gelecekte parolamız yine "İşgal, grev, direniş" olacak ve bu fabrikalara yenileri eklenecek!

Ertuğrul Oruç

Aile Sağlığı Merkezleri iş bırakıyor: Yönetmelik geri çekilmeli!

Sağlık hizmetlerinin kendi içinde hiyerarşik bir yapısı bulunur. Bir ülkenin sağlık sistemi, öncelikle vatandaşlarını ve ülkede yaşayan her türlü yabancıyı hasta etmeyecek şekilde planlanmalıdır. Dolayısıyla koruyucu sağlık hizmetlerinin önceliği vardır. Keza benzer şekilde tedavi edici sağlık hizmetleri o ülkede görülen her bir hastalığa aynı önemi verecek şekilde planlanamaz. En çok hasta eden, en çok sakat bırakan ve en çok öldüren hastalıklar diğerlerine göre önceliklidir. Ülkemizde bu görevleri yerine getirmesi ve yönetmesi gereken esas sağlık birimleri Aile Sağlığı Merkezleridir (ASM'ler). Bu nedenle ASM'lerin sağlık sistemimiz içinde en güçlü yapılar olmaları gerekir. Ancak, bizimki gibi, esas olarak hastalar üzerinden kâr etmek üzerine kurgulanmış sağlık sistemlerinde bu önceliklendirme uygulanmaz. ASM'ler her bakımdan zayıf bırakılmış, hastane ve hastalık merkezli bir sağlık sistemi modeli tercih edilmiştir.

Sağlık hizmetlerinin devlet eliyle merkezî ölçekte planlanarak sunulmasının ilk örneği Prusya (Almanya) İmparatoru Bismarck tarafından başlatılan ve sigorta primi ödemesi üzerinden kurgulanan sağlık hizmeti sayılabilir. Sonrasında bazı başka Avrupa devletleri de benzer uygulamalara gitmiştir. Ancak bu sağlık sistemleri tüm vatandaşlarını eşit şekilde kapsamıyor, ücretsiz sunulmuyor, koruyucu sağlık hizmetlerini önceliklendirmiyordu. Bu anlamda dönüm noktası hiç kuşku yok ki Ekim devrimi olacaktır.

Ekim devrimi öncesi Rusya'da merkezî bir sağlık sistemi bulunmuyordu. Yaşam beklentisi çok düşüktü, bulaşıcı hastalıklar başta olmak üzere önlenebilir hastalıklar kol geziyordu. Devrimin ilk Sağlık Bakanı Nikolay Semaşko, Bolşeviklerin programıyla uyumlu şekilde sağlık organizasyonunda devrim niteliğinde değişikliklere gitti. Tüm vatandaşları kapsayan, ücretsiz ve ülkenin en ücra köşelerine dahi ulaşan bölgesel tabanlı ve basamaklı bir sağlık sistemi kurdu. Bu sağlık sistemi, vatandaşın başvurusunu beklemeden yaşam ve çalışma alanları ile iç içe olacak şekilde kurgulandı. Önceliği vatandaşların hasta olmasını önlemektir. Vatandaşlar, basamaklandırmanın bir gereği olarak yaşadığı ve çalıştığı yerdeki sağlık birimiyle irtibat halinde olmak zorundaydı. Bu birimler kişileri yalnız hastayken değil, sağlıklıyken de hasta olmaması için düzenli aralıklarla izlerdi. Bu sağlık birimleri gerekli görürse bir üst basamaktan yardım talep edebilir veya hastayı en yakın ilçe veya il merkezindeki sağlık birimine yönlendirebilirdi.

Ülkemizde 1961 Anayasası ile kurulan Sağlık Ocakları'yla birlikte sağlık hizmetlerinde basamaklı bir sisteme geçilmiştir. Sağlık Ocakları koruyucu ve tedavi edici hizmetlerin beraber sunulması, koruyucu hizmetlere öncelik verilmesi, sistemin bölgesel ve nüfus tabanlı olması, basamaklı bir sağlık sistemi içinde kurgulanması nedeniyle sağ iktidarların hep hedefinde olmuştur. Zamanla zayıflatılan Sağlık Ocakları'na "incir ağacını diken" AKP iktidarı oldu. Sağlıkta piyasalaştırmayı, sağlık emekçilerini örgütsüzleştirmeyi hedefleyen Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın ilk icraatlarından biri Sağlık Ocakları'nı kapatıp ASM – Aile Hekimliği sistemine geçmekti. Sağlık ekipleri dağıtıldı, çalışanlar sözleşmeli statüye geçirildi, bölgesel ve ilk basamak niteliği kaldırıldı, poliklinik hizmetleri odaklı bir çalışma düzeni dayatıldı.

Türk Tabipleri Birliği (TTB) ve emekten yana sendikalar ücretsiz, nitelikli ve ulaşılabilir bir sağlık hizmeti için birinci basamak sağlık merkezlerinin hem sağlık çalışanları (yalnızca doktorlar değil) hem tıbbi malzeme hem de yetki anlamında güçlendirilmesi gerektiğini savunuyor. Oysa Kasım 2024'te çıkarılan yönetmelikle ASM'ler, birakalım güçlendirilmeyi daha da zayıflatılıyor. Sağlık çalışanlarının ücretleri düşürülüyor, performans sistemi getiriliyor, vatandaşların ödemesi gereken muayene ve ilaç ücretleri arttırılıyor.

ASM çalışanları yönetmeliğin geri çekilmesi için Kasım ayında üç gün, Aralık ayında ise beş gün iş bırakmıştı. Yönetmelik geri çekilmeyince 6-10 Ocak arasında beş gün daha iş bırakıyorlar. 8 Ocak'ta da tüm sağlık çalışanları iş bırakacak. İş bırakmaya TTB ve pek çok sağlık alanındaki sendika ve demokratik kitle örgütü destek veriyor. Yönetmeliğin geri çekilmesi, sağlıkta piyasacı anlayışa dur demenin başlangıcı olacaktır. Bu nedenle emekçi halkımızı iş bırakmayı desteklemeye, sağlık çalışanlarını ise iş bırakmaya güçlü şekilde katılmaya davet ediyoruz.

22.104 lira açlık dayatması örgütlenme ve mücadele seferberliği ile kırılacak! Her yer Kavel her yer Polonez olacak!

Asgari ücret tespit komisyonu, Türk-İş'in katılmadığı toplantıda patron ve hükümet temsilcilerinin oylarıyla asgari ücreti 22.104 lira olarak açıkladı. 2024 yıl sonu enflasyonunun Merkez Bankası tahminiyle dahi yüzde 44 olacağı beklenirken yüzde 30 oranındaki zam milyonlarca asgari ücretliyi enflasyona ezdirmek anlamına geliyor. Bu rakam milyonların açlığa mahkûm edilmesi demek. Türk-İş'in 2024 Kasım ayı için 20.562 lira olarak açıkladığı açlık sınırı yeni yılla birlikte asgari ücreti aşmış olacak. Tayyip Erdoğan asgari ücret komisyonunun açıklamasını "hayırlı olsun" diye duyururken açlık dayatmasının bir iktidar politikası olduğunu altını çizmektedir. Bu politika dışarıda İMF'nin ve emperyalist merkezlerin ısmarladığı içeride Erdoğan'ın talimatıyla İngiliz Mehmet'e uygulatılan bir sınıf saldırısı politikasıdır. Enflasyonla mücadele bu saldırı politikasının kılıfıdır. Mızrak çuvala sığmıyor.

Asgari ücret vesilesiyle emekçi halk, iktidarın sermaye ve emper-

yalizm yanlısı yüzünü bir kez daha görmektedir. İşçi sınıfı ve emekçi halk krizi yaratmadı ve faturasını da ödemek istemiyor. Hal böyle iken Türk-İş'in toplantıya katılmayarak gösterdiği tepki göstermelik kalmaz. Türk-İş için bu tepkinin gereği tüm diğer konfederasyonlarla birleşik işçi cephesinde buluşmak, bir Emek Platformu çatısı altında eyleme geçmektir. Grev yasağına rağmen grev yapan hem yasağı hem de sefalet dayatmasını reddeden metal işçileri, asgari ücret ve açlık dayatmasını sendikalaşarak, baskıları, barikatları direne-

direne aşan Polonez işçileri, bu mücadeleler arasında kurulan dayanışma köprüsü yolu gösteriyor. Ankara'daki kayıkcı kavgasından, asgari ücret tespit komisyonu tiyatrosundan açlık dayatması çıkmıştır. İktidarın patronlarla milyonlara dayattığı açlık ve sefalet koşulları işçi sınıfının bağrında fabrika fabrika, işyeri işyeri yükseltilecek bir örgütlenme seferberliği ile aşılabılır. Haydi işçiler, emekçiler örgütlenmeye ve mücadeleye! 2025 açlık ve sefalet yılı olmayacak! Her yer Kavel, her yer Polonez olacak!

Açlık sınırında asgari ücrete DİP'in cevabı: Daha fazla örgütlülük, daha fazla grev, daha fazla mücadele!

Türkiye'deki tüm işçilerin gözü kulağı asgari ücret tespit komisyonunun alacağı karardaydı. Komisyon patronları sevindirecek şekilde yalnızca %30 zam yaparak asgari ücreti 22.104 lira yaptı. Böylece Türkiye'deki işçilerin %44'ünü oluşturan asgari ücret ve altında ücret alan işçiler, Ocak ayından itibaren açlık sınırının altına incek olan ücretlere mahkûm edilmiş oldu. Tabii asgari ücretli olmayan işçilerin ücretleri de asgari ücret dikkate alınarak belirlendiğinden tüm işçi sınıfı bu durumdan olumsuz etkilenecek.

Green Transfo grevi, Çayırova

Devrimci İşçi Partisi asgari ücret tartışmalarının başladığı ilk andan itibaren "Asgari ücret

GE Grid grevi, Gebze

rakamı konuşmuyoruz! Örgütlenmenin önündeki engellerin kaldırılmasını istiyoruz!" dedi. Bugün Türkiye'de asgari ücret ortalama ücret olmuşken yalnızca sendikalı ve toplu sözleşmeli fabrikalardaki işçiler açlık sınırının, asgari ücretin üstünde ücret elde edebiliyor. DİP 22 bin liralık açlık ücretine cevabı hemen grev ve direnişlerini sürdüren GE Grid, Green

Transfo, Schneider, Polonez gibi fabrikaların önünde verdi. İşçi sınıfını Kavel ruhuyla mücadele seferberliğine çağıran DİP, açlık ücretini aşmanın yolunun bu grev ve direnişlerdeki işçiler gibi mücadele etmekten geçtiğini söylüyor.

Schneider grevi, Manisa

Haydi işçiler, emekçiler örgütlenmeye ve mücadeleye! 2025 açlık ve sefalet yılı olmayacak! Kavel ruhuyla mücadele edip örgütlenmenin önündeki bütün engelleri aşacak ve zafere ulaşacağız!

Polonez direnişi, Çatalca

Grevler ve direnişler kazanacak! İş, aş, hürriyet yürüyüşümüz büyüyecek! 2025, işçi sınıfının örgütlenme ve mücadele yılı olacak!

2024 yılının son gününde düzen siyasetçilerinin yeni yıl mesajlarını okuyoruz, dinliyoruz, izliyoruz. Hepsinin sözleri yalan doludur, vaatleri sahtedir, temennileri ikiyüzlüdür. İktidar gerçek yeni yıl mesajını açıklık sınırının altında kalan asgari ücret zammıyla vermiştir. Sermayenin iktidarı 2025'e 10 milyon asgari ücretliyi enflasyona ezdirip, 22 bin TL'lik açıklık ücretiyle patronların önüne atarak girmektedir. İktidar gerçek yeni yıl mesajını, "asgari ücrete mahkûm olmayacağız, insanca muamele görmek ve çalışmak istiyoruz" diyen Polonez işçilerinin etrafındaki polis ablukasını kaldırmayarak, devletin gücünü işçiye gösterip, Ürdünlü patronun devletin Anayasası'nı ayakları altında çiğnemesine göz yumarak vermiştir. İktidar gerçek yeni yıl mesajını Amerikan, Fransız, Japon patronların fabrikalarında metal işçilerinin grevlerini "millî güvenlik" gerekçesiyle yasaklayarak vermiştir.

2025'te de iktidarın önceliği yerli ve yabancı tekellerin kârlarının güvence altına alınması olacaktır. Hazineyi İngiliz Mehmet'e teslim eden, memleketin ekonomisini dolar ve faiz zinciriyle Londra'ya, Frankfurt'a, New York'a bağlayanlar, dış politikada dümeni NATO'nun çizdiği istikamete kıranlar, İsrail'e akan petrolü bir gün dahi kesmeyen, limanlardan soykırımcılara mal taşımaya tek bir gün dahi ara vermeyenler, İngiliz-Amerikan-İsrail vekili tekkirici-mezhepçi çetelerle sözde fethe çıkanlar, emperyalizmin himayesindeki sahte açılımlarla petrol peşinde koşanlar, aynı yalancılıkla, sahtelikle, ikiyüzlülükle kardeşlikten, barıştan bahsediyor, büyük ve bağımsız Türkiye masalları anlatıyor. Bu masallar bedava değil! 2024'te bu masalların faturası ağır vergiler, yoksullaşma ve işsizlik oldu. İktidar icraatıyla 2025'te Türkiye'yi değil, emekçi halkın ödediği faturayı büyüteceğini göstermektedir.

Düzenin muhalefeti yalancılıkta, sahtelikte, ikiyüzlülükte geri kalmıyor. 2024'te yerel seçimlerden hezimetle çıkan iktidarın üzerine gitmediler. Erken seçim lafını geveleyip durdular ama iktidara kemer sıkma programıyla emekçi halkın üzerine gitmesi için limitsiz kredi açtılar. "İçerde muhalefetiz, dışarıda Türkiye partisiyiz" dediler. İktidarlar içerde kayıkçı kavgası verip dışarda emperyalizmin ekseninde buluştular! Düzenin muhalefeti her sözüyle ve eylemiyle 2025'te de Amerikan muhalefeti olmaya, sınıf kavgasının üzerini kayıkçı kavgasıyla örtmeye devam edeceğini göstermektedir!

Düzen siyasetinin yalancılık, sahtelik, ikiyüzlülük içindeki kayıkçı kavgasının karşısında hakikat, kardeşlik ve onur sınıf kavgasıdır. 2024'ü grevlerle, direnişlerle geçirenler, iş, aş, hürriyet için Ankara yollarına düşenler 2025'in sahibi olmalıdır! 2024'te alanları ayrı ayrı dolduran Türk-İş, DİSK, KESK ve diğer sendikalar 2025'te Birleşik İşçi Cephesi'nde buluşmalı "geçinemiyoruz" diyen milyonları "hak verilmez alınır, zafer sokakta kazanılır" diyerek meydanlarda birleştirmelidir!

Bizim yeni yıl için dilek ve temennilerimiz sahibidir. Yalancılık, sahtekarlık, ikiyüzlülük bizden uzaktır! Sözlerimiz saraylardan, lüks otellerin balo salonlarından, zenginlerin ziyafet sofralarından değil, grev ve direniş çadırlarından yükselmektedir! 2024'te patronların kölesi değiliz diyerek sendika ve toplu sözleşme için grevde olan MKB Rondo, Tarkett, Lezita işçileri, sendika hakkını direne direne savunan Betek Kimya (Filli Boya) ve Perfetti işçileri 2025'te yolu açmaktadır! 2024'ün son günlerinde grev yasaklarını grev yaparak yırtan metal işçileri 2025'te Kavel'in yolunda yürümeye devam edecek ve grev hakkını grev yaparak tekrar ve tekrar kazanacaktır! 2024'te iş, aş, hürriyet için direnen, ters kelepçeleri kıran, barikatları aşan, Ankara yoluna düşen Polonez işçileri 2025'te haklarını söke söke alacaktır! 2024'ün direnişleri 2025'e zaferlerle girecek! Açlık sınırındaki asgari ücrete mahkûm olmayı reddeden milyonlar sendikalarda örgütlenerek açıklık dayatmasını kıracaktır!

Gelin yeni yılı yoksulluğun, sefaletin ve savaşın içine gömmeye çalışanlara inat 2025'i kazanmak için safları sıklaştıralım! Gelin grevleri ve direnişleri zafere taşımak için el ele verelim! Gelin iş, aş, hürriyet yürüyüşümüzü büyütelim ve 2025'i örgütlenme ve mücadele yılı yapalım! Emperyalizmi, sermayeyi, istibdadı yenelim! İşçilerin birliği ve halkların kardeşliği ile 2025'i kazanalım!

Levent Dölek

Polonez işçisi nasıl kazandı?

Polonez işçisi 172 günlük direnişin ardından zafer kazandı. Bu zaferi doğru kavramak gerek. Zaferden kastımız işçilerin kıdem, ihbar, boşta geçen süre ve tüm bunlara ek olarak elde ettikleri maddi kazanımlar değil. Evet, Polonez işçisinin yaşadığı koşullara benzer koşullarda, sendikal yetkinin hilelerle engellendiği, sendikal işçilerin tamamına yakınının işten çıkartılarak fabrika dışına atıldığı, fabrika içinde üretimin kör topal da olsa bir şekilde devam ettiği bir durumda bu kazanımları elde edebilen olmamıştı. Polonez işçisi aldığı her kuruşu söke söke almıştır. Ama yapılan haksızlığın ortadan kaldırılması anlamında işçinin hakkı elbette bundan fazlasıdır. İşçinin hakkı sendikal olarak işbaşı yapmaktır. İşçinin anayasal hakkının tanınmasıydı. Sonuçta patron "parasını veririm Anayasa'yı çiğnerim" demiş oldu. Dedi ama pahalya patladı. Polonez işçisi onlara tahmin edemeyecekleri kadar kabarık bir fatura çıkarttı. Polonez direnişinden sonra patronlar ayağını denk almak zorunda.

Çatalca'daki Polonez direnişinin Esenyurt'taki kardeşi Perfetti'de patron toplu sözleşme masasına geldiyse bundandır. Emin olun tüm patronlar Polonez'i çok yakından ve büyük bir endişeyle takip etmiştir. Perfetti işçisi ise Polonez'in direniş çadırlarına geldiğinde sadece sınıf dayanışması göstermiyor, aynı zamanda çok yoğun bir direniş stajı da görüyordu. Ve onlar Çatalca'dan Esenyurt'a dönüp fabrikanın önünde "şalter incek bu iş bitecek" dediğinde patron bunun bir blöf olmadığını çok iyi anlamıştı. Türkiye'nin dört bir yanındaki işçiler Polonez'in zaferinden güç alacak ve mücadeleye atılmakta çok daha cesur olacak.

Türkiye'deki yargı sisteminin işleyişinde işçilere "gidin hakkınızı mahkemede arayın" demek "hakkınızın yenmesine sessiz kalın", "mahkemeler yıllar sonra bittiğinde hakkınızdan geriye kalan kırıntılara razı olun" demektir. Polonez işçisi "alın teri kurumadan adalet istiyoruz" demiştir ve işçi sınıfına karşı işleyen bu adaletsizlik çarkına çomak sokmuştur. Polonez işçilerinin maddi kazanımlarını bir zafere dönüştüren işte budur. Bu öyle bir zafer ki Polonez işçisinin adı Kavel'in yanına yazıldı. Nasıl ki Kavel denince akla Koç'a ait bir kablo markası değil grev hakkını fiili grevle kazanan büyük işçi mücadelesi geliyorsa artık Polonez de bir sucuk markası değil işçi sınıfının "alın teri kurumadan adalet" talebinin sembolü olan bir büyük direniştir.

Bu zafer kolay kazanılmadı. Ama daha önemlisi bu direniş en zor koşullarda dahi zaferin mümkün olduğunu gösterdi. Zafere giden yolda işçilerin birlik ve dayanışması en önemli faktör. Bunun için mücadeleciler öncü işçilerin varlığı olmazsa olmaz. Bu öncü işçilerin, işçiden aldığı işçiye harcayan bir sendikayla yola çıkması son derece önemli. Bu yolda onlara önderlik edecek, işçi mücadelesine meslekten değil gönülden bağlı olan, deneyimli, cesur, ahlaklı komutanlar da olmalı. Polonez işçisi, Tekel'in direniş geleneğini bugüne taşıyan, işçiden aldığı aidatı direnişteki işçiye harcayan Tekgıda-İş'le ve bu sendikal anlayışı yıllardır hayata geçiren Mustafa Türkel'le buluştu. Tekel'in önderlerinden Yunus Durdu Polonez işçisinin komutanı oldu. Polonez işçisi barikatları aşarken yine Tekel'in önderlerinden Suat Karlıkaya'yla birlikte savaştı. Polonez işçisi önderliği ile bütünleşti, zorluklar karşısında yılmadı, birliğini bozmadı. A planı tıkandığında B planına geçti. Bazen gelişine vurdu. Yeri geldi keçi gibi direndi yeri geldi tırtıl gibi ilerledi. Kelebek gibi uçmaya arı gibi sokmaya da hazırdu. Polonez işçisi böyle kazandı!

Devrimci İşçi Partisi olarak bizim de bu zaferde payımız oldu. Ama her zaman söyledik bizler olmasaydık da Polonez işçisi, birliğiyle, öncüleriyle, sendikasıyla ve komutanlarıyla kazanmaya muktedirdi. Biz bu mücadeleye güç verdik. Mücadelenin zaferini kolaylaştıranlardan olduk. Ama biliyoruz ki devrimci bir işçi partisinin görevi bundan daha fazlasıdır. Polonez işçisini zafere götüren bileşimi her zaman her yerde yakalamak kolay değil. Ama mutlaka gerekli. Bunun için işçi sınıfı içinde yeni bir öncü işçi kuşağını yetiştirmek, fabrikalarda mevzilenmek, tüm sendikalarda sınıf sendikacılığını yükseltmek, işçi sınıfını zafere götüreceği komutanları kazanmak ve yeni komutanlar çıkarmak gerek! Tüm bunları başarmak için sınıfa güvenmek, sabırla ve sebatla çalışmak, işçi sınıfına komutan olmadan önce sınıf savaşının cepheleğinde nefer olmayı bilmek gerek! Tüm bunların bilincindeyiz ve göreve hazırız. Tüm öncü işçileri de bu yolda göreve çağırıyoruz. Yalnız yürümeceğimizi biliyoruz!

Mücadelenin derslerini çıkaralım safları sıklaştıralım: Grev yasaklarını grevle aştık! MESS'i ezeceğiz istibdadı yeneceğiz!

Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu MESS üyesi Hitachi, GE Grid Solutions, Arıtış Kriyojenik ve Schneider Elektrik fabrikalarında toplu sözleşme sürecinde anlaşma sağlanmaması üzerine greve çıkıldı. Birleşik Metal-İş sendikası grevi aşamalı olarak uygulamaya koydu. İlk olarak 4 Aralık tarihinde Hitachi'de grev başladı. 13 Aralık'ta ise GE Grid Solutions ve Schneider Elektrik fabrikaları da greve çıktılar.

Patron grev yasağını arkasına alarak saldırdı!

14 Aralık'ta patron sendikası MESS'in ısmarlaması üzerine Cumhurbaşkanı, grevleri "millî güvenliği bozucu nitelikte görüldüğü" bahanesiyle anayasaya aykırı bir şekilde yasakladı. Grevlerin yasaklanmasına ve fabrika yönetimlerinin grevdeki işçilere tehdit dolu mesajlarına rağmen bir metal işçisi bile grevi bırakmadı. 18 Aralık'ta ise bu sefer grev yasağı geldiğinde henüz greve çıkmamış olan Arıtış Kriyojenik işçileri de tam katılımı greve çıktılar. Grev yasaklarının ardından fabrikaların önünde polisle kısa süreli ve düşük yoğunluklu gerilimler yaşandıysa da işçilerin tam bir birlik ve kararlılık içinde greve sahip çıkmaları sonucunda çadırlar yerinde durdu, grev pankartları asılı kaldı, çoban ateşleri yanmaya devam etti. Grev yasağına karşı grev hakkını grevle savunan metal işçileri grevlerinin meşru olduğunu, gayrimeşru olanın grev yasakları olduğunu gösterdiler.

MESS patronları ilk etapta grev yasağından istedikleri sonucu alamadılar. Ancak grev yasağını kullanarak işçiler üzerinde baskı kurmaya ve işten atma tehditlerini arttırmaya başladılar. Hitachi patronu, grev yasağını fırsat bilerek bunu haklı fesih sebebi olarak kullanacağını ve anlaşma imzalanmadığı takdirde temsilciler dahil 150 işçiyi işten atacağını belirtti. Grev yasağının Anayasa'ya aykırı olduğu daha önce yasaklanan grevlerle ilgili Anayasa Mahkemesi kararları ile sabitken, olası işten çıkarmaların da "haksız fesih" niteliğinde olacağı açıktır. Ancak mevcut yargının işleyişi ile, mahkemeler işten çıkarmaların haksız fesih olduğuna belki yıllar sonra karar verecek, bu aşamada da patron yine kanunun kendi lehine olan maddelerini kullanarak atılan işçileri geri almak

yerine tazminat ödeyerek bu öncü işçilerden kurtulabilecekti. Dolayısıyla 150 işçinin işten atılmasına ancak fiili grevi daha da büyüterek yanıt verilebilirdi. Diğer bir seçenek ise grev yasağına rağmen grevi sürdürerek elde edilen kısmi kazanımları koruma düşüncesiyle anlaşmayı imzalamaktı.

24 Aralık tarihinde grev yasaklarının ve işten atma tehditlerinin gölgesinde Hitachi fabrikasında anlaşma sağlanarak toplu sözleşme imzalandı. Hitachi işçileri, greve çıkmadan önce teklif edilen zam oranı %38 iken yasaklanmasına rağmen 18 gün boyunca sürdürülen grevin sonucunda %52 oranında zam aldı. Alınan her kuruluş Hitachi işçilerinin grev iradesi sayesinde alınmıştır. Bekaert ve Green Transfo'dan sonra Birleşik Metal-İş sendikası Hitachi'de de grev yasaklarına boyun eğmeyerek grevlerine devam etmiştir. Bu irade Türkiye işçi sınıfının önünü açması ve daha da önemlisi örgütlü işçileri devletin en tepesinden gelen yasakların bile durduramayacağını göstermesi açısından oldukça önemlidir. Grev iradesini ortaya koyan Hitachi işçileri başta olmak üzere Birleşik Metal-İş sendikası Kavel işçilerinin mirasına sahip çıkmış ve geleneklerinin gerektirdiği şekilde hareket etmiştir.

Kazanımları savunmalı, sınıf kavgasının zaferi için dersler çıkarmalıyız

Fakat MESS sözleşmeleri her zaman bir toplu sözleşmeden fazlasıdır. Hazırlık da buna göre yapılmalıdır. Her dönem MESS'in elindeki en önemli koz grev yasakları olmuştur. AKP hükümetinin en istikrarlı olduğu konulardan biri metal işçilerinin grevini yasaklamaktır. Her dönem olduğu gibi bu grup sözleşmesinde de greve çıkılması halinde grevin yasaklanma ihtimalinin çok yüksek olduğu herkes tarafından bilinmekteydi. Grevin yasaklanmasının ardından patronların "yasadışı grev" bahanesiyle işçileri işten çıkarmakla tehdit edeceği ve masadaki pazarlık kozunu bu şekilde arttıracığı da kimse için sürpriz değildi. Bu sebeplerden dolayı grev yasaklarına rağmen grevlere devam etmek hem örgütsel hem de maddi olarak büyük bir hazırlık gerektirmektedir. Aksi takdirde patronların işten çıkarma tehditlerine karşı rest çekmek zor olacaktır. Sonunda da

tüm kazanımlarına rağmen işçilerin beklentisini karşılamayan toplu sözleşmelere imza atmamak kaçınılmaz olacaktır.

Hem grevleri devam eden fabrikalar hem de gelecek için, bu deneyimden yararlanmak ve gerekli dersleri çıkarmak önemlidir. Hem grev yasağı dayatmasını kırmak hem de işçilerin beklentilerini büyük oranda karşılayan bir toplu sözleşmeyi kazanmak için patronların tehditlerine mücadeleyi bir seviye daha yukarı çıkararak cevap vermek gerektiği gözükmektedir. Örneğin Hitachi'de patronun işten çıkarma tehdidi karşısında Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu MESS'e bağlı fabrikalar başta olmak üzere, bütün fabrikalar bu saldırılar karşısında seferber edilebilir, gayrimeşru işten çıkartma dalgasına meşru dayanışma grevleriyle cevap verilebilirdi. Hali hazırda Birleşik Metal-İş öncülüğünde metal işçileri grevler yasaklandıktan sonra greve devam ederek bu mücadeleyi bir toplu sözleşme mücadelesi olmaktan çıkarmış ve istibdada karşı hürriyet mücadelesine çevirmiştir. Bu kavgada işçi çıkarma dayatması karşısında geri adım atmamak, ister istemez, grevde olan diğer fabrikaların patronlarına güven vermiş, işçilerde ise moral bozucu bir etki yapmıştır. MESS'e karşı verilen bu önemli kavgada süreç bir bütün olarak yönetilmeli, tek işletmede

imzalanan sözleşmenin sürecin bütününe etki edeceği de göz önüne alınmalıydı. Ayrıca toplu sözleşme imzalanırken işçi demokrasisi organları aktif olarak işletilmeli ve toplu sözleşmenin taslağını hazırlayan işyeri komitelerinin fikri alınmalıydı.

Patronların tehditlerine ve iktidarın yasaklarına karşı her fabrika Kavel olmalı!

Sendikal önderlik Hitachi'de TİS'i imzalarken elbette ki mücadeleyi sertleştirmenin olası sonuçlarını ölçüp biçmiştir. Mücadeleyi bir üst seviyeye çıkarmanın risklerini hesaba katarak, işten atma saldırısı karşısında saflarda bir bozulma ya da dağılıma olasılığını değerlendirerek TİS'i imzalamak da meşru bir karardır. Değerlendirme ve öngörü doğru yapılmış, TİS imzalama kararı bu değerlendirmenin bir gereği de olabilir. Ancak bu durumda da sınıfın öncüsüne düşen görev fabrikalarda işçilerin bilinç ve örgütlülük seviyesini saldırıyı püskürtecek şekilde yükseltmek, bunun mutlak bir gereği olarak sendikamızın mali ve örgütsel kapasitesini bu tür bir mücadeleye hazır hale getirmektir. Tüm bunlarla birlikte Hitachi muharebesi kısmi kazanımlarla sonuçlanmış ama daha MESS'le sınıf savaşımı neticeye ermemiştir. Halen MESS'e bağlı diğer fabrikalarda ve münferit Green Transfo'da mücadele sürmektedir. Bu cepheler içinde özellikle GE Grid Solutions'da çetin bir mücadeleye bizleri bekliyor. "Hitachi'de yapılanı ben de yaparım, işten atma tehdidiyle işçiye geri adım attırırım" diyen patron, Grid işçisinin sendikasıyla birlikte ördüğü irade duvarına çarparak beklemediği bir sürpriz yaşayabilir. Aynı şekilde MESS üyesi olmayan ve henüz grevi yasaklanmamış olan Green Transfo da metal işçisinin görel olarak avantajlı olduğu bir mücadele cephesidir. Bu cephelerdeki mücadelenin neticesi stratejik önemdedir. Bu neticenin metal işçilerinin zaferi olması için

ne gerekiyorsa yapılmalıdır!

Metal işçisinin grevi iş aş hürriyet içindir! Zaferi açlığın ve sefaletin dayatıldığı milyonlarca işçinin zaferidir!

Kazanması için süreçlerden gerekli dersler çıkarılmalı ve mevcut grevlerin zaferi için sadece o işyerlerinde saflar daha da sıklaştırılmakla kalmamalı, başta büyük MESS grubuna bağlı olanlar olmak üzere tüm fabrikalar seferber edilmelidir. Ayrıca patronların eline bu kozları veren AKP hükümetinin kendisidir. Grevler bizzat Cumhurbaşkanı'nın imzası ile yasaklanmıştır. Bu grev yasakları İMF destekli Orta Vadeli Program'ın vazgeçilmez bir parçasıdır. Toplu sözleşme de bu yasaklama kararının gölgesi altında imzalanmıştır. Hitachi işçileri istedikleri ücretleri alamadıysa bunun baş sorumlusu grevi yasaklayan işçi düşmanı istibdad hükümetidir. Metal işçileri grev yasaklarına karşı dişe diş bir mücadeleye girmişse de bu sadece kendi ücretleri ve sosyal hakları için bir mücadele değildir. Emekçi halkın geniş kesimlerinin bu gerçekleri görmesi ve metal işçisinin etrafında birleşmesi son derece önemlidir. Metal işçisinin grevleri örgütsüz bırakılmış ve açlığa mahkûm edilmiş 10 milyon asgari ücretli işçi için bir umuttur. Metal işçisinin grevleri açlık dayatmasını kırmanın yolunu göstermektedir. Bu mücadele sermayenin ve emperyalizmin çizdiği rotada krizin faturasını emekçi halka çıkartan istibdada karşı iş aş hürriyet mücadelesinin ön cephesidir.

Bugün metal işçilerinin MESS'e karşı verdiği ekme mücadelesi aynı zamanda istibdada karşı hürriyet mücadelesi ile iç içe geçmiştir. Metal işçileri 1976'da "DGM'yi ezdik sıra MESS'te" sloganını atıyorlardı. Şimdi "MESS'i ezeceğiz istibdadı yeneceğiz" diyerek iş aş hürriyet mücadelemizi büyütme zamanıdır!

4 Ocak 2025

Kavel grevinin 62. yıldönümü: Her yer Kavel her yer direniş!

28 Ocak 1963 tarihi, Türkiye işçi sınıfı tarihinin en önemli uğraklarından biridir. İstanbul İstinye’de bulunan Kavel Kablo ve Elektrik fabrikasında sadece 173 işçinin başlattığı mücadele işçi sınıfının tarih kitabına altın harflerle kazınmıştır.

Koç sermayesi tarafından 1954 yılında kurulan Kavel fabrikasında Türk-İş’e bağlı, günümüzdeki Birleşik Metal-İş sendikasının öncülerinden, genel başkanlığını büyük işçi önderi Kemal Türkler’in yaptığı Türkiye Maden-İş sendikası örgütlüdür. Patron tarafının işçileri sendikadan istifa etmeye zorlaması ve 4 işyeri temsilcisini işten çıkarmasıyla Kavel işçileri bu tarihi mücadeleye atılır. 28 Ocak 1963 tarihinde Türkiye Maden-İş sendikası öncülüğünde işçiler üretimi durdurarak fiili greve çıkar. Fabrikayı işgal eden işçiler 36 gün süren grev ve bu süreçte işten atılan işçilerin direnişiyle mücadeleyi kazanır.

Grev hakkı fiili grev yaparak yasalara kazandı!

Kavel grevinin tarihsel önemi kendi başına başarılı bir grev olmasından çok daha ötedir. 1961 Anayasasında işçilere grev hakkı tanınmasına rağmen ilgili maddede “İşçiler, işverenlerle olan münasebetlerinde, iktisadî ve sosyal durumlarını korumak veya düzeltmek amacıyla toplu sözleşme ve grev haklarına sahiptirler. Grev hakkının kullanılması ve istisnaları ve işverenlerin hakları kanunla düzenlenir.” ifadeleri yer almaktadır. Anayasa sonrası işçilerin düzenlediği mitinglere rağmen grev yasası bir türlü yasalasmamıştır. Kavel grevi işte bu belirsizliği ortadan kaldırmıştır. Grevin ardından 274 sayılı Sendikalar Yasası ve 275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Yasası, 15 Temmuz 1963’te meclisten geçmiş, 24 Temmuz tarihinde de yürürlü-

ğe konmuştur. Kavel fabrikasının grevci işçileri Anayasada yer alan grev hakkını, grev yaparak yasalara kazımayı başarmıştır.

62 yıldır sönmeyen grev ateşi

Kavel işçilerinin yaktığı grev ateşi bugün de yanmaya devam ediyor. Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası’na (MESS) bağlı Hitachi Energy, GE Grid Solutions, Schneider Electric, Arıtaş Kriyojenik ve MESS’ten ayrılan Green Transfo fabrikalarında Birleşik Metal-İş sendikasında örgütlü işçiler Aralık ayı içinde farklı tarihlerde greve çıktı. MESS’e bağlı fabrikalardaki grevler 13 Aralık Cuma gecesi Resmî Gazete’de yayımlanan Cumhurbaşkanlığı kararı ile yasaklandı. Grevci işçiler bu yasağı çöpe atarak grevleri fiili olarak sürdürüyor. Hitachi Energy fabrikasındaki grev, 20. gününde imzalanan sözleşmeyle sona erdi. Diğer fabrikalardaki grevler ise yasakları tanımayarak, patronların ve istibdadın baskısına rağmen devam ediyor!

Her metal fabrikası Kavel olacak!

Kavel işçileri grev hakkını, fiili grev yaparak yasalara kazıdı. 2022 Aralık ayındaki Bekaert ve 2023 Ocak’taki Schneider Electric (yeni adı Green Transfo) işçileri Erdoğan’ın o dönemki grev yasağı kararını tanımayarak grev hakkını fiili grev yaparak korumuştur. Bugün de yasaklara rağmen devam eden her MESS grevi, grev hakkımızı korumak için yükselen birer kaledir. Bu grevlerin kazanımla sonuçlanması işçi sınıfının iş, aş ve hürriyet mücadelesindeki başarısı için elzemdir. Metal işçileri ellerinde Kavel pusulasıyla Türkiye işçi sınıfına yol göstermeye devam ediyor!

Sungur Savran

ABD’nin 51. eyaleti Kanada

Faşist Trump içine girdiğimiz Ocak ayının 20’sinde yapılacak törenle ABD başkanlığını ikinci kez devralacak (ilki 2017-2021). Trump konusunda ilk başkanlık döneminde solun yaşadığı şaşkınlıkların listesi say say bitmez. Bunlardan biri de sırf Trump küreselcilğe karşı Amerika’nın çıkarlarını savunan bir politika izliyor, “America First” (“Önce Amerika”) sloganıyla açık milliyetçilik yapıyor, NATO’yu bile Amerika’nın başına bela gibi sunuyor olduğu için bir “içe kapanma” politikası izleyeceğine dair bir kanaatin gelişmesi idi. İçe kapanma olarak Türkçeleştirdiğimiz bu politika Amerikan siyasi jargonunda “isolationism” olarak bilinir. Yani Amerika’yı dünyadan yalıtılmak. Trump buraya yöneliyor diye bir efsane hem liberal-küreselleşmecilerde hem de “ilericiler” (Amerikan jargonunda tatlı su solunun adı) arasında yayıldı.

Geride bıraktığımız 2024’ün son günlerinde Trump o koca ağzını açıp bazı dış politika hedeflerini ortaya koyunca uyuyanların hepsi aniden uyanıverdi. Trump, ilk döneminde, Danimarka’ya ait olan Grönland adasını satın alma fikrini ortaya atmıştı. Şimdi adanın “sahipliği ve kontrolü”nü Amerikan çıkarları için gerekli olduğunu açıkladı. Bununla yetinmedi, bir de Panama Kanalı Amerikan gemilerini “kazıkladığı” için kanalın kontrolünü Panama’ya veren 1970’li yılların sonundan kalan antlaşmayı feshederek kanalı eline alacağını söyledi. Sanki bütün bunlara biraz mizah katmak için de Kanada’nın aslında ABD’nin 51. eyaleti olması gerektiğini belirtip sosyal medyada bu ülkenin başbakanından ABD eyaletlerinin en üst düzey yöneticileri için kullanılan unvana uygun olarak “Vali Justin Trudeau” olarak söz etti!

Bu salvoların gürültüsü Amerika’nın liberallerinin ve “solcu”larının mışıl mışıl uyur iken uykularından bir sıçramayla uyanmalarına yol açtı. “Aaa” dediler, “milliyetçilik içe kapanma değilmiş!” İnsan bu kadar budalalığın nereden kaynaklandığına şaşıyor. 2025 İkinci Dünya Savaşı’nın bitişininin 80. yıldönümü. O savaşın en önemli müsebbibi Hitler adında meczup bir milliyetçi idi. Ve nihai programı bütün dünyanın fatihi olmaktı. Hiç mi tarih bilmezsiniz? Trump ilk döneminde Kuzey Kore’yi yerle bir etmekle tehdit etti. Şimdi İran’ın nükleer tesislerini kendisinin bombalayacağına ya da İsrail’e bombalatacağına ilişkin öngörüler dolaşüyor. Bu adamın “içe kapanmacı” olduğunu hangi yüksek zekâ düşündü acaba?

Emperyalizm 2008 finansal çöküntüsünden ve onu izleyen Üçüncü Büyük Depresyon’dan hareketle geleceğini hep birlikte, el ele kuramayacağını anladı. Şimdi her ülkenin emperyalist burjuvazisi “her koyun kendi bacağından asılır” politikasına döndü, “önce ben” demeye başladı. Trump bunların en deli dolusu. Çin Trump için bir saplantı haline gelmiş durumda. Rusya ile dalaşmayı bunun için bir sapma olarak görüyor. Ortadoğu’ya (Batı Asya’ya) saplanmayı bunun için yanlış buluyor. Varsa yoksa Çin!

İşte Panama Kanalı da Grönland da bu saplantının bir sonucu. Panama Kanalı’nın ağzında Çin iki liman işletiyor. ABD muhtemelen Çin’in bu sayede istihbarat toplamasından bir savaş halinde kanalı Amerikan gemilerine kapatmasına kadar birçok avantaj elde etmesi olasılığından ürüyor.

Grönland ise zaten önümüzdeki dönemde üzerinde kilit mücadelelerden birinin verileceği bir bölgede esaslı rekabet konusu olacak nüfusu 56 bin, ama toprakları uçsuz bucaksız bir ada. Pek az insanın ufkuna girmiş olan Arktik Bölgesi’nin önemini Ukrayna savaşı dolayısıyla gündeme getirmiştik. Fosil yakıtlardan nadir toprak elementlerine, oradan buzulların çözülmesi dolayısıyla dünya ticaretini kendine çekecek olan Kuzey Buz Denizi yoluna kadar çok büyük ekonomik çıkarların konusu olan Arktik bölgesi, İsveç ve Finlandiya’nın NATO’ya katılması amacına hizmet ettiği ölçüde Ukrayna savaşının da dinamiklerinden biri.

Grönland, Arktik Okyanusu’na kıyısı olan dev bir ada. Üstelik elektrikli taşıtlardan rüzgâr türbinlerine kadar yeni teknolojilerde çok önemli bir girdi olarak kullanılan 50 tür nadir toprak elementininin 43’ünde çok zengin olan bir el değmemiş coğrafya. Şimdilik Çin, Afrika’nın bazı ülkeleri ve Güney Amerika bu elementler bakımından en zengin bölgeler. Grönland ve daha genel olarak “Yüksek Kuzey” bu durumu değiştirebilecek zenginlikte. Trump jeostratejik öneminin yanı sıra bu nedenle de “Amerika için Grönland üzerinde kontrol ve sahiplik **mutlak bir gerekliliktir**” yazıyor sosyal medyada (vurgu bizim).

Yani Trump kabalık ve şiddet derecesi değişebilecek yöntemlerle toprak gaspına girişebilir. Bu tıynetinde biri olduğunu çoktan kanıtlamış bulunuyor.

Ha, Kanada konusunda şaka mı yapıyor zannediyorsunuz? Bir kuzey kutup dairesi haritası bulun bakın, şaka olmadığını hemen anlarsınız. Bir de bunlar gerçekçi değil demeden önce ABD’nin Alaska’yı nasıl olup da sahiplendiğini, 20. yüzyıl başında, bütünüyle kendi sınırları dışında olan Panama’da uluslararası ticaretin yolunu belirleyen Panama Kanalı’nı nasıl inşa edebildiğini ve Kanal’a 1999’a kadar nasıl hâkim olabildiğini sorun.

Aman, siz siz olun, uykularında dönüp sonra yeniden horlamaya başlayan liberallerle birlikte uyumaya devam eden Amerikan “ilericileri” gibi rehavete kapılmayın.

Öcalan açılımı ne Kürt ne de Türk yoksulunun hayrına

Bahçeli'nin Öcalan açılımının ardından DEM Parti adına Sırrı Süreyya Önder ve Pervin Buldan İmralı Adası'na giderek PKK lideri Abdullah Öcalan'la görüştü. Bahçeli, daha önce yaptığı açılımda Öcalan'ın meclise gelmesini ve DEM Parti grubunda PKK'nin lağvedildiğini açıklamasını önermişti. Öcalan'la yapılan görüşmenin ardından DEM Parti, kamuoyuna bir açıklama yaptı. Öcalan'ın kamuoyuna aktarılan şu sözleri Bahçeli'nin çağrısına olumlu bir yanıt olarak değerlendirildi: "Sayın Bahçeli'nin ve Sayın Erdoğan'ın güç verdiği yeni paradigmaya, ben de pozitif anlamda gerekli katkıyı sunacak ehil ve kararlılığa sahibim. Heyet bu yaklaşımı gerek devletle gerekse siyasi çevrelerle paylaşacaktır. Bunlar ışığında gereken pozitif adımları atmaya ve çağrıyı yapmaya hazırım." Nitekim Bahçeli de hemen ardından yayınladığı yeni yıl mesajında bu açıklamaya şu sözlerle olumlu atıfta bulunmuştur: "İmralı ile DEM Parti temsilcileri arasında 28 Aralık 2024 tarihinde gerçekleştirilen görüşme ve bu görüşmenin genel hatlarıyla medyaya yansıyan bazı bölümleri demokrasiyi, Türk-Kürt kardeşliğine bağlanan umutları nispeten takviye etmekle kalmamış hayırlı bir başlangıcın ivmesi olmuştur."

Herkesi kör, âlemi sersem mi sanırsınız?

Gerçekten Erdoğan-Bahçeli paradigmasından ve Öcalan açılımından Türk ve Kürt halkları için hayırlı bir sonuç çıkabilir mi? Her şey gizli, her şey saklı iken, tüm tarafların açıklamaları ezop diliyle yapılırken, nerede, ne için, kimlerle pazarlık yapıldığı bilinmiyorken ve geçmişin deneyimi ortadayken, daha dün Suriye'de yaşananlar belki kim bu açılımın hayırlı olacağı iddiasında olabilir? Kelepečeli bir muhatapla değil müzakere, hakiki bir diyalog dahi kurulamayacağı açık değil midir? Öcalan'ın tecriti kaldırılırken Kürt siyasetçileri, sendikacıları, gazetecileri, insan hakları savunucuları şafak operasyonlarıyla tutuklanıyorken, İmralı'da görüşme haberini yayınlayan kanalları alt yazıyla sınır ötesi operasyon haberi veriyorken, Öcalan'ın pozitif katkı sunmaya hazırım dediği paradigmanın sahibi Bahçeli barış ve kardeşlik dedikten iki paragraf sonra insanları gömmekten bahsediyorken Sırrı Süreyya Önder ve Pervin Buldan neye dayanarak "önceki süreçlerden çok daha umutluyuz" diyebilmektedir?

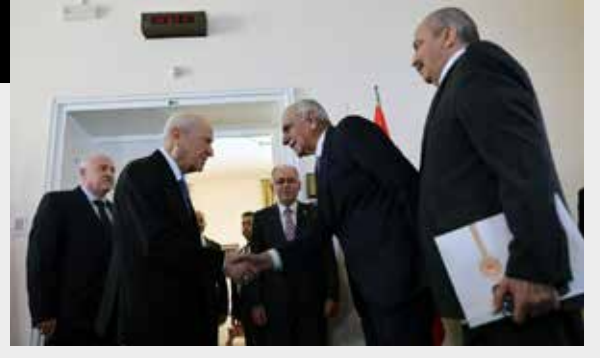
Öcalan açılımı ile ilgili konuşan herkes mutlaka meseleyi Suriye'deki ve genel olarak bölgedeki gelişmelere bağlarken, derin analizler

parçalarlarken adı geçmeyen ABD, İngiltere, NATO ve İsrail bu sürecin dışında mıdır? Yoksa bu suskunluk bu emperyalist şer odaklarının meselenin tam merkezinde olmasından mıdır? Amerikan ve İngiliz emperyalistlerinin, dünyanın en büyük terör örgütü NATO'nun ve soykırımcı Siyonist İsrail'in sadece diplomatlarıyla ya da istihbaratçılarıyla da değil, askerleri, tankları, savaş uçakları ve askeri üsleri ile merkezinde olduğu bir süreçten ne zaman kime hayır gelmiştir? Perde gerisinden oyun kuran, tavşana kaç, taziye tut diyen, halkları bölüp, birbirine düşürüp, kardeş kanı döküp tüm Batı Asya halklarının üzerine kâbus gibi çöken bu emperyalistlerin tuzağına daha kaç defa düşülecektir?

Sömürgeci burjuvazinin yayılmacı hayalleri, Türk ve Kürt halklarına kâbusu yaşatacaktır

Bu soruların cevabı bizler için açıktır. Erdoğan-Bahçeli paradigması denen şey her ne ise reddediyoruz. Çünkü istibdad cephesinin, Kürt partilerini kapatıp Kürt siyasetçilerini hapse tıkip askerî operasyonlar düzenlerken de, DEM Parti'nin elini sıkıp Öcalan'la açılım yaparken de halkın çıkarını gözetmediğini biliyoruz. Açılımları

petrol açılımı, savaşları sömürge savaşlarıdır. Erdoğan-Bahçeli paradigması denen politikanın, Öcalan'ın önümüzdeki günlerde yapacağı açıklamalardan beklediği, barış ve kardeşliğin yolunun açılması değil, petrol ve doğalgaz vanalarının Türkiye'ye bağlanması, Batı Asya (Ortadoğu) halklarından çalınan zenginlikleri Türkiye üzerinden emperyalist Batı'ya taşıyacak yolların açılmasıdır. Bahçeli'nin "Türkiye iki asırlık ağırlığından kurtulmak için inisiyatif almıştır" diyerek sömürgeci burjuvazinin yayılmacı hayallerini okuyor. Ama 200 yıl önce Türkiye'yi parça parça eden, halkları birbirine kırdıran, ülkeyi borç batağına sürükleyip İngiliz, Fransız bankerlerinin elinde bir yarı-sömürgeye dönüştüren, kendi vatanında vergi bile toplayamaz hale düşüren, Kafkasları, Orta Asya'yı, Balkanları fethetme hayalleri ile çıkılan seferlerde milyonlarca vatan evladının kurban verilmesine neden olan felaketlerin sebebinin aynı yayılmacı hayaller olduğunu onlar söylemez, söyleyemez!

Emperyalizmin himayesindeki açılımların da savaşların da karşısındayız. Kürtlerle barıştan, ABD'yle savaştan yanayız!

Gerçekleri sadece çıkarı her millettten, memlekettten işçilerin, emekçilerin, yoksulların çıkarından ayrı olmayanlar konuşabilir. Biz konuşabiliriz. En büyük terör örgütleri NATO ve İsrail'in olduğu yerde CIA jargonuyla hakikatin sesinin kısılmaya çalışılmasını, daha dün terör listelerinden çıkartmadıkları insanlara kravat, ceket giydirip gezintiye çıkarılmalarını, Kürt sorununda konuşanların ağzına terör ve terörist kavramlarının sokuşturulmasını reddediyoruz. Emperyalizmin himayesindeki açılımların da savaşların da karşısındayız. Kürtlerle barıştan, ABD'yle savaştan yanayız! Türk ve Kürt kardeşliğinin temeli, Türk ve Kürt eşitliğinde, emekçilerin ve yoksulların sermayeye, sömürgecilığe ve emperyalizme karşı kader ve mücadele birliğindedir.

Suriye'de yeni düzen: Emperyalizmle uyumlu kravatlı tekkirlik ve sınırları aşan mezhepçilik tehdidi

2024'ün son haftaları, Batı Asya (Ortadoğu) tarihinin en büyük kırılmalarından birine şahitlik etti. Ortadoğu'nun bir dönemine damga vurmuş olan Arap milliyetçi güçlerin son derece yozlaşmış son örneği olan Suriye'deki Baas iktidarı neredeyse on beş yıl sürmüş bir iç savaşın ardından, on gün bile sürmeyen bir taarruzun sonunda yıkıldı. Bu taarruzu, bir dizi tekkirli-mezhepçi grubun oluşturduğu bir ittifakın başında düzenleyen Heyet ü-Tahrir üş-Şam (Biladüşşam Kurtuluş Heyeti, HTŞ) ve örgütün lideri Muhammed el-Golani (ya da gerçek adıyla Ahmed Şaara) bir geçiş dönemi iktidarı olarak, Suriye'nin merkezi iktidar kontrolü altında bulunan bölgelerinin başına geçti. Bunu her ne kadar bir geçiş hükümeti olarak adlandırmış olsalar da, Golani'nin yakın zamanda Suudi Arabistan basınına verdiği bir demeçte seçimlerin düzenlenmesinin dört seneyi bulabileceğini dile getirmiş olması, HTŞ'nin iktidarı kısa sürede terk etmek gibi bir niyetinin olmadığını ayan beyan ortaya koyuyor.

HTŞ'nin gerçek yüzü: Kravatlı tekkirler! Amerika'ya değil Alevi'ye düşman olanlar! Siyonizme değil Siyonizmle savaşanlara silah çekenler!

HTŞ zafer kazanınca, hem emperyalist ve Siyonist basında hem de Türkiye basınında

bir bayram havasıyla başladı. Golani'nin giydiği sivil elbiselerden, en ufak ılımlı açıklamalarına kadar her adımdan Suriye'nin demokrasiye yürüdüğüne dair birbir sonuç çıkardılar. Bu yalanları söyleyenler, emperyalizmin ve Siyonizmin ya maaşlı ya gönüllü kalemşorlarıdır. Ortadoğu'nun emekçi halkı, HTŞ'nin cemazi-yülevvelini bilir. Bu örgüt, el-Kaide'nin, emperyalistlerle tam uyuşmasına engel olan bazı sivri noktalarını en azından görünüşte törpülemiş kanadıdır. Bu örgüt, Siyonizme silah çekenlere silah çekenlerin örgütüdür. Bu örgütün programı, Ortadoğu halklarının Siyonizmi ve emperyalizmi ezme için birleşmesine alternatif olarak, Ortadoğu'da İslam mezhepleri arasında fitne çıkarmanın programıdır. İşte şimdi bu örgüt, daha emperyalist basının amiral gemisi olan Amerikan CNN'inde Golani ile yapılan pek kibar görüşmelerin kayıtları televizyonlarda dönmeye devam ederken, Suriye'yi günbegün işgal etmekte olan Siyonistlere çekemediği silahı, Alevi halkına çekmek için harekete geçmiştir. HTŞ, 1970 sonrası Baas iktidarının, büyük oranda (Esad ailesinin de içinden geldiği) Alevi toplumundan kadrolara dayanmasını bahane ederek, bir Alevi katliamının yolunu adım adım döşüyor. Sivillere yönelik tacizler ve kutsal mekanların yakılmasını, şimdi eski rejim unsurlarına yönelik operasyon adında Alevi halkına

yönelik tam teşekküllü baskı ve sindirme izliyor. Bu saldırıların başarıya ulaşması hem Ortadoğu tarihinin en kanlı katliamlarından birinin yolunu açabilir hem de Suriye'nin mezhep ve millet temelinde onarılamayacak çatlaklarla ayrışmasının, bir anlamda Suriye'nin Lübnanlaşmasının yolunu açabilir.

Suriye'de tekkirli-mezhepçi provokasyonlarla körüklenen kardeş kavgası Türkiye'ye sıçrayabilir!

HTŞ'nin Suriye'de başlattığı mezhepçi terör, Türkiye'de de etkisini hissettiriyor. Bunun bir sebebi, her ne kadar Türkiye resmi olarak HTŞ'yi terör örgütü olarak kabul etse ve esas olarak Suriye Millî Ordusu (SMO) adındaki grubu (bu gruba ait militanların maaşı Türkiye devleti tarafından ödenmekte ve bu grup Türk Silahlı Kuvvetleri'nin emir ve komutası altında hareket etmektedir) desteklese de, özellikle HTŞ ile istibdad güçleri arasında son taarruz öncesinde pekişen ittifak. Öte yandan, bizzat hangi örgütün önderliğinde olacağından bağımsız biçimde, Ortadoğu'da temel cepheleşmenin Siyonizm ve uşakları ile Siyonizmin düşmanları arasında olmasından, İslam mezhepleri arasında olmasını yeğleyen fitneci-mezhepçi grupların bu fırsattan istifade Alevi halkına karşı provokasyonlara hemen başlamış olması.

İstihbarat koridorlarında imal edilen "siyasal Alevicilik" kavramı mezhepçiliği normalleştirmek için yaygınlaştırılıyor

Bu provokasyonların benzerlerini, özellikle Suriye iç savaşının ilk üç-dört yılında da görmüştük. Türkiye'deki mezhepçi-fitneci provokasyon sosyal medyadan ana akım televizyonlara kadar hızla yaygınlaşıyor. Bu provokasyon "siyasal Alevicilik" gibi istihbarat koridorlarında icat edilmiş uydurma bir kavramla yürütülüyor. Türkiye'de mezhepçilik düzen siyasetinde ne kadar yaygın olursa olsun, açıktan Alevi düşmanlığı yapmak kamuoyunda gayrimeşru görülmüştür. "Siyasal Alevicilik" kavramı adı altında yapılan mezhepçi yorumlar Alevi düşmanlığını normalleştirmenin ilk adımıdır. Bu fitnenin önü alınmazsa Türkiye'deki tekkirli-mezhepçi güçlerin, fırsatını bulduğu anda (yakın tarihte bu

konuda epey kabarık ve kara bir sicile sahip olan faşist çetelerle muhtemelen birlikte) provokasyonu sokaklara taşıyacağından şüphe edilemez.

Kardeş kavgasına hayır! Her millettten, dinden, mezhepten halklar emperyalizme karşı birleşin!

Bu provokasyonu yenmek, işçi sınıfı olarak boynumuzun borcudur. Bunu istedikleri kadar süslü sözlerle gerekçelendirsinler, çok iyi bilmeliyiz ki, işçiyi "sen Sünnisin, sen Alevisin, sen Türksün, sen Kürtsün" diye bölmeye çalışanlar patronların uşağıdır. Tam da Siyonist soykırımı püskürtüp Gazze başta olmak üzere Filistin halkını özgürlüğüne kavuşturmak görevi önümüzde dururken Ortadoğu halkını mezhepler üzerinden karşı karşıya getirmek isteyenler Siyonizmin, emperyalizmin uşaklarıdır. Siyonistleri de, emperyalistleri de, onların uşaklarını da yenecek kuvvet, her millettten, dinden ve mezhepten Batı Asya (Ortadoğu) halklarının birliğidir.

Kuzey Amerika

Amerikan burjuva devleti, çirkin yüzünü Amazon grevcilerine gösterdi

Geçtiğimiz senelerde insanlık dışı çalışma koşullarına karşı sendikalaşma çabasıyla ve sendikaların zaferiyle gündeme gelen Amazon işçileri, 2024'ü ülke çapında bir grevle uğurladı. Dünyanın lojistik devi Amazon, gerek depolarındaki işçileri gerekse de kuryelerini karın tokluktan hallice bir ücrete çalıştırıyor. İşçilerin örgütlü olduğu, Teamsters adıyla bilinen kamyoncular sendikası, tam da Noel tatili sebebiyle internet alışverişlerinin ve dolayısıyla kurye faaliyetlerinin en yoğun olduğu dönemde greve çıktı.

Grev, 19 Aralık'tan 28 Aralık'a on gün sürdü. Çoğu grevin üç-dört günü aşmadığı ABD'de bu, orta halli bir

grev süresi. New York'tan San Francisco'ya tüm ülke saatinde grev örgütlemek ise senelerdir hiçbir Amerikan sendikasının yanından dahi geçmediği bir hedef. Bu iki etken, sendikaların gücüne ve kararlılığına delalet. Ancak sendika, tüm Amazon işçilerinin ancak yüzde birini temsil ediyor, üstelik de tek bir bölgeye yoğunlaşmış durumda değil. Amazon'da örgütlü diğer sendikalar da ya ABD'nin çok kısıtlayıcı, gerici çalışma yasalarından, ya da kendi bürokratik yapılarından kaynaklanan sınıf dayanışması yoksunluğundan ötürü greve icabet etmediler. Bu durum, Teamsters'da örgütlü işçileri yalıtarak karşı tarafın zaferini kolaylaştırdı.

Karşı tarafta yalnızca dünyanın en zengin adamlarından kötü şöhretli Jeff Bezos değil, polisi ve yasasıyla Amerikan devleti vardı. Sözümüz ona ilerici kent New York dahil birçok yerde polis, grev gözleme hattına trafiği kapattığı gerekçesiyle saldırdı. Tazyikli suyla işçileri dağıttı. New York'ta ise iki işçiyi gözaltına aldı. İşçiler sonradan serbest bırakıldıysa da bu, artık Amerikan devletinin yasaların, tarafsızlık kisvesi altında patronlara zora da başvuracağını bir göstergesi.

Tüm bu engellerin karşısında grevciler, 28 Aralık'ta tekrar işbaşı yaptı. Sendika, "Bu iş burada bitmedi, döneceğiz" mealinde

bir açıklama yaptı. Ancak sözümüz ona "en işçi dostu Amerikan Başkanı" Joseph Biden'in son bir ayında gerçekleşen bu grev, 20 Ocak'ta işbaşı yapacak faşist

Donald Trump'ın döneminde yaşanacakların bir provası olabilir. Amerika'yı sert bir dönem bekliyoruz.

Afrika

Fransız sömürgeciliğinin yeni yüzleri

16 Aralık 2024 günü, Chido adı verilen güçlü bir kasırga, güneydoğu Afrika denilebilecek bölgeyi vurdu. Kasırga Hint Okyanusu'ndan Afrika'ya doğru hareket ediyor olsa da, birdenbire Fransa'nın en temel gündem maddelerinden biri haline geldi. Bunun sebebi, Fransız sömürgeciliğinin, en büyük sömürgelerini on yıllar önce kaybetmiş olsa da, Latin Amerika'dan Okyanusya'ya, ve oradan da Afrika-Hint Okyanusu hattına kadar uzanıyor olması. Bu bölgede, Madagaskar'ın hemen kuzeyinde yer alan Mayotte adası da Fransız sömürge imparatorluğunun parçalarından birisi. İşte bu Mayotte adası, Chido kasırgasının en ağır

darbeyi vurduğu yer oldu. Resmi sayılara göre 40 kadar ölü ve 200'ü aşkın kayıp varken, yerel siyasetçiler gerçek sayıların çok daha yüksek olduğunu dile getiriyor.

Mayotte'un gariban halkı büyük bir felaketle karşı karşıyayken, Fransız Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron bunu bir kamu diplomasisi zaferine çevirmek için, birkaç gün içinde bu adaya uçtu ve bir geceyi burada geçireceğini açıkladı. Yetersiz altyapının da bir sonucu olarak, kasırga sonrası elektrik, yiyecek ve içme suyu bulmakta zorlanan Mayotte halkı, Macron'u hak ettiği gibi karşılayarak yuhaladı, kendi felaketleri üzerinden şov

yapmasına izin vermedi. Fransız Cumhurbaşkanı Macron, tam bir sömürgeci kibriyle, bu tepkiye öfkelenip, Mayotte halkına ders vermeye girişti. "Fransa'da olmaktan memnun olmanız lazım", "Fransa olmasa 10 bin kat daha fazla b.k.a batmış olurdu" diyerek, hem terbiyesizliğini, hem de iş sıkıya geldiğinde Fransız iktidarlarının aslında kara derili Mayotte halkı hakkında ne düşündüğünü ayan beyan ortaya koymuş oldu.

Macron'un yaptığı, yalnızca kibriyle ünlü bir siyasetçinin yaptığı gaf değildir. Aslında, son yıllarda Yeni Kaledonya'dan Guyana'ya kadar bir dizi isyan ve eylemle sarsılan Fransız sömürge

imparatorluğunun, binbir türlü allama pullama operasyonları arkasına gizlenen gerçek yüzünün de ortaya konmasıdır. Bugün, büyük bir emperyalist güç olan Fransa'nın Mayotte'da aldığı cevap yalnızca yuhalamalar olabilir. Yarın, güç dengeleri değişti-

ğinde, bu alçak sömürgeci gücün tüm kalan sömürgelerinde alacağı cevap elbette geçmişte Cezayir halkının verdiği gibi bağımsızlık olacak, sömürgeci iktidar da denize dökülecektir.

Asya

Güney Kore'de sıkıyönetim girişimi

3 Aralık 2024 gecesi Güney Kore'de sadece birkaç saatliğine yürürlükte kalan bir sıkıyönetim ilan edildi. Muhafazakâr Devlet Başkanı Yoon Suk Yeol'un "muhalefetin açıkça vatan karşıtı ve halkı ayaklandırmaya yönelik tavırlarına karşı" ve "liberal Güney Kore'yi komünist Kuzey Kore'nin ajanlarından korumak için" sıkıyönetim ilan etmesi, ülkenin darbeler ve askerli diktatörlüklerle dolu tarihine bir geri dönüş çabası oldu. Sıkıyönetim

kapsamında bütün siyasi çalışmalar durdurulacak, meclis kapatılacak, keyfi tutuklamaların önü açılacak ve aynı zamanda "serbest bir demokrasinin varlığını reddetmek" ve "yalan haberler" yayıp "halkı rejime karşı yönlendirmek" ağır suçlar olarak cezalandırılacaktı.

Sıkıyönetim ilanı ile birlikte askerler meclisin etrafını sardı ve bir grup asker içeri girdi; ancak halk ve muhalif milletvekilleri de kısa süre içinde meclisin etrafına doldular,

hatta iktidar partisinin vekilleri dahi sıkıyönetim projesini tamamen desteklemeye ikna edilemedi. Askerin engellemelerine karşı milletvekilleri meclise girip olağanüstü bir oturum açmaya çabaladılar. Meclisin çevresini dolduran halk askerlere tepki gösterirken, Güney Kore'nin en büyük işçi sendikası konfederasyonu da sıkıyönetimi kabul etmediklerini ve buna karşı süresiz greve gideceklerini ilan etti. Kısa süre sonra milletvekilleri meclise

girdiler ve olağanüstü toplanarak sıkıyönetime karşı oylama yaptılar. Askerler oylama sonucunda çekilmeyeceklerini, başkanın aksi yöndeki emrine kadar sıkıyönetim uygulamasına devam edeceklerini söylese de birkaç saat sonra devlet başkanı Yoon sıkıyönetim kararını geri çektiğini açıkladı. Güney Kore tarihinin en kısa (kendini kendine) darbesi de böylece son buldu. Diğer faktörlerle birlikte, işçi sendikalarının da harekete geçip bu girişimi püskürtmekte büyük rol oynaması, bize işçi sınıfının siyasetteki devasa gücünü bir kez daha hatırlatmalı.

Elbette bu haberi okuduğumuzda aklımıza ilk gelen şey 2016 yılında ülkemizde yaşanan darbe girişimi oluyor. Her iki örnekte de toplumun bir kesiminde yaşanan süreci küçümsemek, bunların ulusal ve uluslararası siyasi dinamiklere tuttuğu aynayı görmezden gelmek gibi bir tutum gözlenebiliyor. Ancak yaşanan darbe girişiminden kısa süre sonra bu sürecin arkasındaki korkunç planlamanın boyutları açığa çıkmaya başladı: Özel operas-

yon birliklerinin Kuzey Kore askeri üniformalarıyla yapacağı infazlar, Kuzey Kore ile bir "sınırlı savaş" başlatmak için yapılacak provokasyonlar ve bunun gibi başka ayrıntılar meclisin savunma komisyonu toplantılarında ortaya çıkmaya başladı. Bu işin ciddiyetinin ve bunun sadece Güney Kore'deki yerel bir siyasi çalkantıdan çok daha fazlası olduğunun bir diğer göstergesi ise Tayvan'daki iktidar partisinin sıkıyönetim ilanından kısa süre sonra yaptığı ve Güney Kore hükümetini, "şeytani Kuzey Kore güdümlü muhalefete karşı başlattıkları mücadelede" kutladığı destek açıklamasıdır. Darbenin başarısız olduğu belli olduktan sonra hemen silinen bu mesaj, bölgede estirilerek istenen savaş rüzgârı için yapılan hazırlıkların boyutunu ortaya koymaktadır. Bu durumda Güney Kore işçilerinin darbeyi püskürtmekte de büyük rol oynayan mücadelesi bölgedeki ve dünyadaki işçi sınıfına örnek olmalıdır.

Enflasyona ezdirmek ne kelime işçinin, kamu emekçisinin, emeklinin pestilini çıkardılar!

Erdoğan yüzde 30'luk asgari ücret zammından sonra "çalışanlarımızı enflasyona ezdirmeme sözüme bir kez daha sadık kaldık" sözüyle milyonlarca insanın aklıyla alay etmişti. TÜİK'in enflasyon verilerini açıklamasıyla birlikte iktidarın işçileri, kamu emekçilerini ve emeklileri hayat pahalılığı karşısında nasıl ezdiği rakamlarla da netleşmiş oldu. Yıllardır enflasyon oranlarını düşük gösterdiği için tepkilerin odağı haline gelen, mahkeme kararlarına rağmen madde sepeti fiyatlarını kamuoyuna açıklamamakta direnen TÜİK 2024 yılı resmi enflasyon oranını yüzde 44,38 olarak açıkladı. Aynı saatlerde internetten ve günlük olarak fiyatları derleyen ENAG (Enflasyon Araştırma Grubu) yıllık enflasyon oranını yüzde 83,40 olarak açıkladı. Çarşıda pazarda hayat pahalılığını yaşayan emekçi halk için TÜİK'in resmi rakamının gerçeği yansıtmadığı ENAG'ın rakamlarının daha gerçekçi olduğu ortada.

Asgari ücret zammı gerçek enflasyonun 53,4 puan altında kaldı!

Ne var ki TÜİK'in resmi rakamları memur maaşlarını, işçi, Bağ-Kur, memur emeklisi aylıklarını, bir sonraki yılın harç, ceza, vergi ödemelerini belirleyen yeniden değerlendirme oranını doğrudan etkiliyor. Ayrıca asgari ücret zammından, işçilerin bireysel ve toplu sözleşmelerinde de devlet ve patronlar her zaman TÜİK rakamlarını veri kabul ediyor. Resmi enflasyonun 13,38 puan, gerçek enflasyonun 53,40 puan altında kalan yüzde 30'luk asgari ücret zammı, tüm işçiler için bir cam tavan işlevi görecek. Toplu sözleşmelerde de patronlar bu dü-

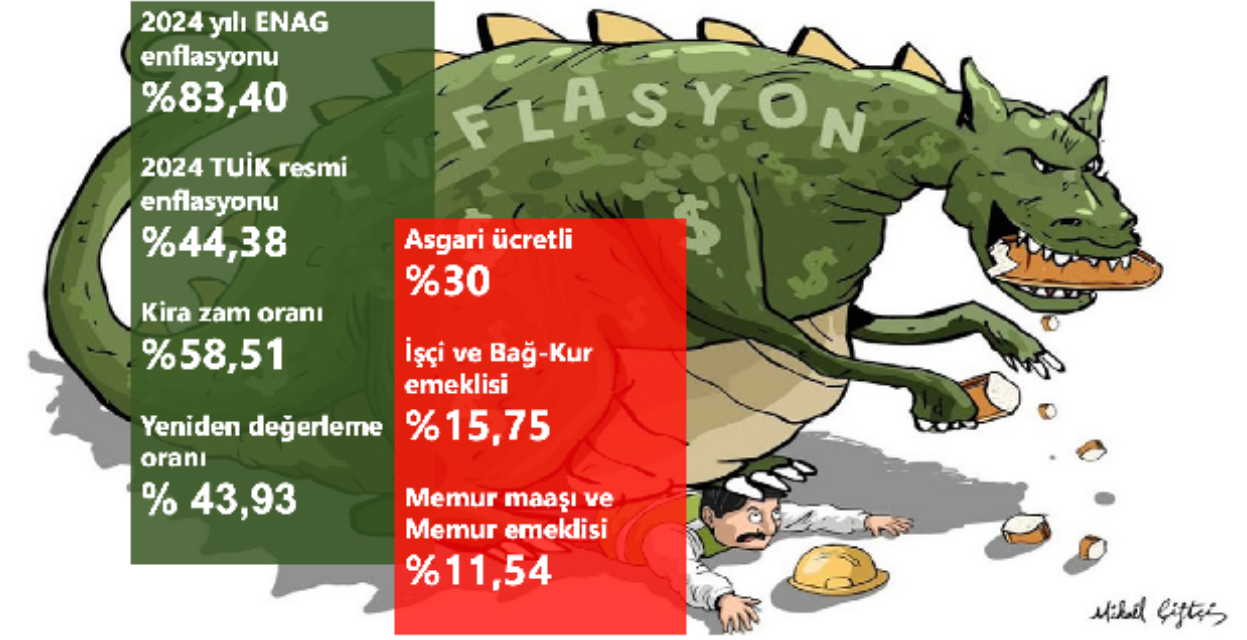
şük zam oranını kendi çıkarlarına kullanacak. TÜİK'in resmi rakamları her durumda patronların ve devletin lehine işlerken işçiyi, kamu emekçisini, emekliyi eziyor.

Emekliyi süründürme politikasına devam!

TÜİK enflasyonunun doğrudan belirleyici olduğu alanlara gelecek olursak. Kamu emekçileri ve emekliler için 6 aylık enflasyon oranı belirleyici oluyor. TÜİK Temmuz-Aralık dönemi enflasyon oranını yüzde 15,75 olarak açıkladı. Bu oran aynı zamanda işçi ve Bağ-Kur emekli maaşlarının artış oranı. Ancak emekliler için bu artış oranı kök maaşa yapılıyor. Kök maaşa yapılan zam en düşük emekli maaşına tamamlanıyor. Henüz en düşük emekli maaşı olan 12.500 liraya ne kadar zam yapılacağı tespit edilmedi. Bu rakam kanunla belirleniyor. Eğer onu da resmi enflasyon kadar artırırlarsa 14 bin lira gibi bir rakam olur ki bu da en düşük emekli maaşının endekslenmesi gereken asgari ücretin çok altındadır ve iktidarın emeklileri süründürme politikasının devam ettiğini gösterecektir.

Yandaşla imzalanan toplu sözleşme kamu emekçisini yaktı!

Kamu emekçileri açısından durum biraz farklı. Memur ve memur emeklisi maaşları toplu sözleşme ile belirleniyor. Ancak grev hakkının tanınmadığı toplu sözleşme masasına bir de AKP'nin memur kolu Memur-Sen oturunca toplu sözleşme kamu emekçilerin yararına değil zararına sonuçlar çıkarıyor. Kamu emekçilerinin toplu sözleşmelerinde 2025 ilk altı aylık dönemi için yüzde 6 zam öngörülmüş. Buna enflasyon farkı da ekleniyor. Ama nasıl? Enfla-

yon farkı, Temmuz-Aralık 2024 dönemi 6 aylık enflasyonu (yüzde 15,75) ile 2025 zam oranı (yüzde 6) arasında farka göre değil 2024 Temmuz ayında yapılmış olan zam oranına (yüzde 10) göre hesaplanıyor. Dolayısıyla da memur ve memur emeklisi yüzde 4'lük bir kayıp yaşayarak yüzde 11,54 ile 6 aylık resmi enflasyonun da altında bir zam alıyor.

Emekçi halka perhiz devlete lahana turşusu!

TÜİK enflasyonunun doğrudan etkilediği diğer bir rakam yeniden değerlendirme oranı. Bir sonraki yılın harç, ceza ve vergi ödemeleri (motorlu taşıtlar vergisi, emlak vergisi, araç muayene ücretleri, trafik cezaları, gelir vergisi tarife dilimleri ve idari cezalar vb.) kanun gereği TÜİK'in Ekim ayı için açıkladığı Yurtiçi Üretici Fiyat Endeksi ortalama artış oranına göre belirleniyor. İşçinin yüzde 30, emeklinin yüzde 15, memurun yüzde 11,5 zam aldığı yerde devlet aldığı vergiyi, kestiği cezayı

yüzde 43,93 oranında arttırıyor!

Kiralara yüzde 58,51 zam!

TÜİK enflasyonu işçinin, emekçinin, yoksulların en büyük gideri olan kira artışlarını da doğrudan belirliyor. Kira artışları 12 aylık TÜFE artış ortalamasına göre hesaplanıyor ve Ocak ayı itibarıyla ev sahipleri kiralara yüzde 58,51 oranında zam yapacak! Kira sözleşmelerinin hemen hemen hepsi bu resmi oranlara göre yapıldığı için, kiracılar benim gelirim bu kadar artmadı deseler de ev sahipleri yasaları arkasına alarak söz konusu zammı dayatabilecekler.

Enflasyon altında ezilmemenin tek yolu örgütlü mücadele!

Erdoğan'ın "enflasyona ezdirmedik" sözü ile işçinin, memurun, emeklinin enflasyonun altında pestilini çıkartan icraatı ortada. Emekçi halk elbette ki bunu görüyor. Bazıları öfkeli bazıları ise hayal kırıklığı yaşıyor. Pek çokları

bu durum karşısında kendisini çaresiz hissediyor. Ancak çaresiz değiliz. Enflasyon karşısında ezilmek için tek yol örgütlü mücadele. İşçiler için tek çare sendikalaşmak ve örgütlü mücadelenin gücüyle ücretlerini toplu sözleşmelerle arttırmaktır. Memurlar ve memur emeklileri için ise AKP'nin memur kolu gibi çalışan Memur-Sen'den kurtulmak şart. Kamu emekçisi enflasyona karşı ezilmemek için toplu sözleşme sürecinde kamu emekçisinin mücadele geleneğinin mirasçısı olan KESK'le yürümeli. KESK'in öncülüğünde tüm kamu emekçisi sendikaları birleşik cephe halinde hareket etmeli. Kamu emekçisinin hizmet üretiminden gelen gücü fiilen kullanılmalı. Memur-Sen'in sözleşme yetkisi kısa dönemde devam etse bile Memur-Sen yönetimi üzerinden Memur-Sen üyelerini de kapsayan bir baskı oluşturulmalı. Sonuçta çaresiz değiliz, birleşmeli, örgütlü ve mücadele etmeliyiz!

Kıdem tazminatı tavanı iş güvencesine ve emeklilik hakkına saldırıdır!

TÜİK'in resmi enflasyon oranını açıklaması ve memur maaş zamlarının netleşmesinin ardından işçilerin iş güvencesi ve emeklilik hakları açısından son derece önemli olan kıdem tazminatı tavanı da yeniden belirlenerek 46.652 lira oldu. Bu rakam asgari ücretin 2,3 katına denk geliyor. Kıdem tazminatı tavanının gerilemesi, patronların işçi çıkarmada karşılaştıkları mali yükü azalttığı için iş güvencesini zedelemektedir. Ayrıca kıdem tazminatı tavanı geriledikçe işçilerin emeklilikte ellerine geçecek olan toplu para da azalmaktadır. Kıdem tazminatı tavanı ilk getirildiğinde asgari ücretin 7,5 katı olarak belirlenmişti. Eğer bu oran bugün geçerli olsa idi kıdem tazminatı tavanı 195 bin lira olacaktı.

12 Eylül askeri diktatörlüğünün işçi düşmanı uygulamalarından biri!

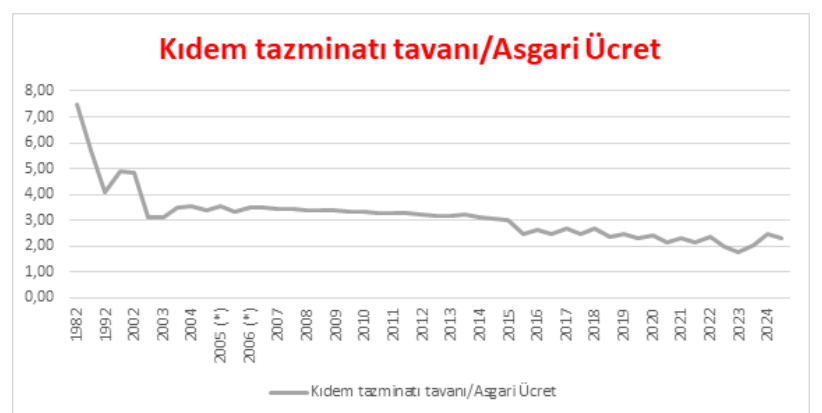
Kıdem tazminatının asgari ücretin 7,5 katını geçemeyeceğini düzenleyen kanun maddesi 1979'da

Anayasa Mahkemesi tarafından kaldırılmış, 12 Eylül askeri diktatörlüğünün işçi düşmanı icraatlarından biri kıdem tazminatı tavanını yeniden getirmek olmuştur. Daha sonra bir yıl için ödenecek kıdem tazminatı tavanı en yüksek devlet memuruna bir hizmet yılı için ödenecek azami emekli ikramiyesi olarak belirlendi. Dolayısıyla memur maaşlarına yapılan zamlarla birlikte kıdem tazminatı tavanı da yeniden belirlenmektedir. Bu şekilde yıllar içinde kıdem tazminatı tavanının görece değeri sürekli azalmış ve nihayet bu yıl başında net asgari ücretin 2,3 katına kadar gerilemiştir. Tavan uygulaması ile bugün brüt 46.652 (36.800 lira net) üzerinde ücret alan tüm işçiler için kıdem tazminatı hakkı gasbedilmektedir.

Tuzağa dikkat! Kıdem tazminatı tavanını kıdem tazminatını toptan gasbetmek için kullanacaklar!

Kıdem tazminatı tavanı uygu-

laması iş yerlerindeki kıdemli ve kalifiye işçileri patronların işten atma saldırıları karşısında güçsüz ve güvencesiz bırakmaktadır. Yıllarca çalışmış sadece emeğini harcamakla kalmamış, sağlığını da fabrikalarda, tersanelerde, madenlerde kaybetmiş işçilerin emeklilikte ellerine geçecek olan kıdem tazminatı miktarı da bu şekilde budanmaktadır. Kıdem tazminatı hakkının bu şekilde budanması yakın zamanda kıdem tazminatına yönelik daha büyük bir gasp saldırısının da gerekçesi yapılacaktır. Kıdem tazminatı hakkını kaldırarak fona devretme ve bir tür özel emeklilik sigortası sistemine dönüştürme planı yıllardır var. Bu plan işçi sınıfından gelen baskılarla zaman zaman rafa kaldırılıyor. İngiliz Mehmet'in Orta Vadeli Programı (OVP) ile raftan tekrar indirilmiş durumda. Bu planı hiçbir zaman biz işçilerin hakkını gasbedeceğimiz diyerek sunmadılar tabii ki. Bu saldırıyı "zaten işçilerin çoğunluğu kıdem

tazminatını alamıyor" ya da "işten kendi isteğiyle ayrılanlar da kıdem tazminatı alabilmeli" gibi argümanlarla gerekçelendirdiler. Şimdi yeni bir argüman geliyor. "Zaten kıdem tazminatı tavanı az, fona devredilirse işçi daha fazla gelir elde edecek" diyecekler.

Kıdem tazminatına dokundurma! Kıdem tazminatı tavanının kaldırılması için mücadele et!

Diğer gerekçeler gibi bu da bir